

BLAZNO RAZNO

2.

2018/2019
OŠ LENART

KAZALO

VRATA NA STEŽAJ – KMALU PA SE BODO SPET ZAPRLA	3
ZAKLJUČEK ŠOLSKEGA LETA	4
UČITELJ	4
KAJ JE SREČA? KDAJ SEM SREČEN?	5
KULTURNI DAN	6
MED PRVOMAJSKIMI POČITNICAMI	7
RECEPT ZA ČUDEŽNO PICO	9
ČAROBNI OTOK	10
PRIJATELJI	11
ČEBELICA, MOJA PRIJATELJICA	12
ČEBELA SE PREDSTAVI	13
MIŠJA SREČA	14
KAJ RAD/ A POČNEM, ČEPRAV JE MORDA TO BOLJ ZA PUNCE/ FANTE	15
MOJ NAJLIUBŠI PREDMET	16
MOJA UČITELJICA KSENIJA	17
NAŠA UČITELJICA	18
PROGRAM ZLATI SONČEK	19
OSMOŠOLCI V PLANICI	20
ŠOLA V NARAVI – 8. RAZRED	21
AKCIJA ZBIRANJA ODPADNEGA PAPIRJA	23
PROJEKT RASTEM S KNJIGO V ŠOLSKEM LETU 2018/2019	24
BRALNI PROJEKT NAŠA MALA KNJIŽNICA V PODALJŠANEM BIVANJU	25
BRALNA ZNAČKA V ŠOLSKEM LETU 2018/2019	26
INTERVJU S TADEJEM GOLOBOM	27
I-CANKAR	32
EKO ŠOLA - ŠOLSKI VRT	35
NATEČAJ EVROPA V ŠOLI	36
TEKMOVANJE ZA ČISTE ZOBE	37
NA OBISKU PRI POSLANCU FRANCU BREZNIKU	38
OBISK PRI ŽUPANU OBČINE LENART, mag. JANEZU KRAMBERGERJU	39
NA OBISKU V DOMU SV. LENARTA	40
SREČANJE Z ZDRAVNIKI, KI SO OBISKOVALI OŠ LENART	42
OBISK VDC V SKLOPU 260-LETNICE OŠ LENART	43
ŠOLSKA ŠPORTNA TEKMOVANJA v šol. letu 2018/2019	45
NEMŠKA BRALNA ZNAČKA – EPI LESEPREIS	46
DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ANGLEŠČINE ZA OSMOŠOLCE	46
TEKMOVANJE IZ ANGLEŠČINE ZA DEVETOŠOLCE	46
TEKMOVANJE IZ ZNANJA NEMŠKEGA JEZIKA	47
PLUS VESELA ŠOLA	47
VESELA ŠOLA NA ONIS	47
VESELA ŠOLA (4. – 6. RAZRED)	47
CANKARJEVO TEKMOVANJE	48
TEKMOVANJE IZ LOGIKE	48
RAZVEDRILNA MATEMATIKA	49
TEKMOVANJE ZA MEDNARODNI MATEMATIČNI KENGURU	49
TEKMOVANJA RAČUNANJE JE IGRA 2019	49
TEKMOVANJE V ZNANJU NARAVOSLOVJA OD 1. DO 7. RAZRED	50
TEKMOVANJA IZ ZNANJA KEMIJE ZA PREGLOVA PRIZNANJA	50
TEKMOVANJE V ZNANJU O SLADKORNI BOLEZNI	51
TEKMOVANJE IZ ZNANJA BIOLOGIJE ZA PROTEUSOVO PRIZNANJE	51
TEKMOVANJE IZ ZNANJA ZGODOVINE V ŠOLSKEM LETU 2018/2019	51
Tekmovanje iz znanja računalništva bober	51
TEKMOVANJE OSNOVNOŠOLCEV V ZNANJU FIZIKE za Stefanovo priznanje	52
»LENARŠKA BIKECA« sta zapeljala domiselno izdelan elastomobil	53
SREČANJE MLADIH TEHNIKOV - TEKMOVANJE IZ MODELARSTVA	54

VRATA NA STEŽAJ – KMALU PA SE BODO SPET ZAPRLA

Osnovna šola Lenart v letu 2019 obeležuje 260 let organiziranega šolstva v Lenartu v Slovenskih goricah. Leta 1759 je začel delovati prvi učitelj, domačin Jožef Sekolj. To je čas, ki je v življenju posameznika oddaljen, vendar na določen način skozi zgodovinske vire in pričevanja učencev, ki so obiskovali šolo, aktualen in živ. Tudi današnja generacija učencev, učiteljev in staršev je srečna, ponosna in hvaležna, da vstopa skozi odprta vrata na stežaj. Znanje kot temeljna vrednota posameznika je skozi zgodovinska obdobja, posebej pa to velja še danes, oblikovalo osebnost, izgrajevalo družbeni sistem in ohranjalo slovenstvo na naših tleh.

Rezultati dela šolskega leta 2018/19 so zadnji kamenček v mozaiku delovanja Osnovne šole Lenart v obdobju 260 let. Tudi letos smo ugotavljali, koliko se je potrebno naučiti, da potem ugotoviš, da je znanja vedno premalo. Franklin je zapisal, da vrata modrosti niso nikoli zaprta. Dodajam, pogumno moramo stopiti skozi in ter zaživeti v prostoru in času. Vsaka generacija ljudi določenega časovnega obdobja živi v duhu »tistega« časa in je vedno usmerjena v kontekst sodobnosti, inovativnosti in dobrobiti. Učenci, verjamem, da ste si svoje cilje (znanje, spoštovanje, delo, pomoč ...) v šolskem letu, ki se počasi približuje koncu, postavili vam ustrezno visoko ter jih dosegli. Učitelji in starši smo vam nešteto krat, tudi v tem šolskem letu, polagali na srce misel, da je znanje ključ do samobitnosti, do uspeha. Vodili smo vas po poti, da delo opravljate s srcem, s ponosom in z zadovoljstvom, kajti le takšen način razmišljanja pelje posameznika do sreče.

V tem trenutku se vrata na stežaj odpirajo praznovanju in počitnicam. Prijetno in zanimivo je, ko lahko rečemo, trdo in dobro smo delali, zdaj je na vrsti tista svoboda, ki jo razume in živi vsakdo po svoje, morda tudi tako, da se povzpne na svojo zvezdo.

Želim prijetne, sproščujoče in mirne počitnice ter veselo praznovanje.

Ravnatelj: Marjan Zadavec

ZAKLJUČEK ŠOLSKEGA LETA

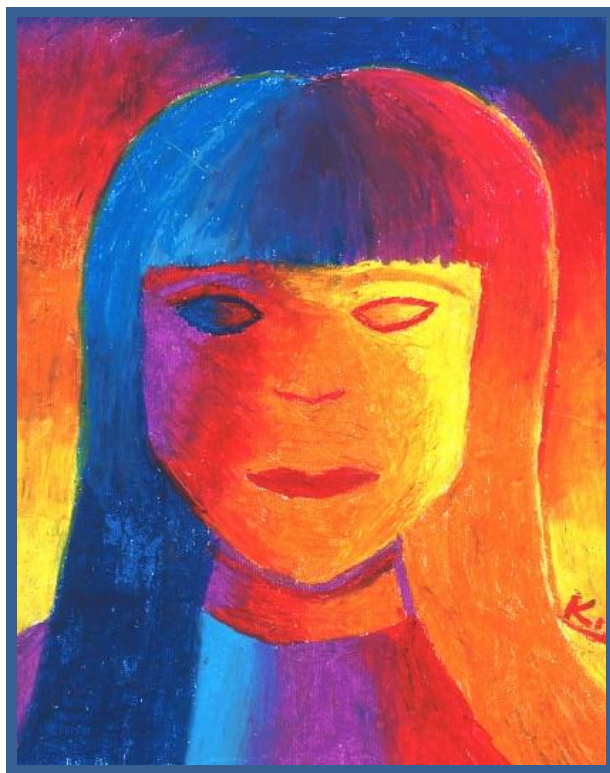
Zaključek je kot ključek,
ki ga celo leto imaš,
nato pa ga predaš.

Mlajše generacije te imajo za vzor,
ker znaš brati barvni semafor.
Učili smo se na daljavo,
ne vem več, kje imam glavo.

Vse leto smo na tablo risali in pisali,
na koncu pa pobrisali.
Ideje smo si izmenjevali,
na koncu pa jih zapisovali.

Nekateri so si v zvezke zapisovali,
drugi pa si roke počekali.
Ko počitnice pridejo,
šola izgine brez besed,
ostane le še sled.

Anej Rožkar, 5. b

Kiara Katan, 9. b

UČITELJ

Če bi bil jaz učitelj,
bi dal domače naloge
samo ob ponedeljkih.

Če bi bil jaz učitelj,
bi test pisali
samo na koncu šolskega leta.

Če bi bil jaz učitelj,
bi bila pravila,
da se kršijo.

Ampak ker nisem učitelj,
boste morali počakati,
da postanem.

Marcel Čučko Grajner, 6. b

PESNIK

Če bi napisal pesem,
bi bilo sonce zeleno.

Če bi napisal pesem,
bi bil pesnik.

A kako naj bi bil pesnik,
če pa še nisem napisal
niti ene same pesmi.

Bom pa napisal eno tako,
tako iz srca,
pa bom postal.

Marcel Čučko Grajner, 6. b

NA KMETIJI

Na kmetiji pod gorami je živela družina: oče, mama in sin. Imeli so veliko živali in traktor. V hlevu so imeli konja, kravo in petelina. Na dvorišču v ograji so imeli ovco. Imeli so tudi psa in dve muc. Na dvorišču so imeli vodnjak, iz katerega je mama zajemala vodo.

Filip Pšajd, 1. c

Na kmetiji je veliko živali. Muca leži pri gumi. Kmet Jakob je pomolzel krave, kokošim pobral jajca in nahranil konja. Zvečer je Jakob končal z delom in se odpravil v posteljo. Naslednji dan se je zgodba ponovila.

Jakob Zelenko, 1. c

Na kmetiji tam za gorami, kmet Jaka zgodaj vstaja. Postoriti mora veliko stvari. Nahraniti mora konja, ovco, kokoši, petelina, psa in muco. Bib bib se zasliši, ko pritisne na trobljo na traktorju. Kokoši se zbudijo. Kikiriki odgovori petelin. Čez dan mora kmet Jaka opraviti delo na njivi, na travniku in v gozdu. Proti večeru je treba pomolsti kravo in odpeljati mleko v vas, da bo sveže za zajtrk. Zvečer pa kmet Jaka utrujen leže v posteljo in sladko zaspi.

Maj Pšajd, 1. c

Zjutraj nas je prebudil petelin. Pojedli smo zajtrk in se odpravili nahraniti živali v hlevu. Najprej smo pobožali in nahranili psa Srečka. Nato smo pomolzli kravico, da bomo iz mleka lahko skuhalili puding. Nismo pozabili na ovčko in ji dali svežo vodo ter hrano. Pod traktor se je skrtil muc Feliks. Popoldne smo odjahali na konju in se zabavali. Dan je bil pester in lep.

Anže Škof, 1. c

Danes je na kmetiji zelo veselo, saj so živali zelo srečne. Kmet zelo lepo skrbi za živali. Petelin veselo kikirika, ovce blejajo, krava muka v hlevu. Psiček se carta s kmetom. Traktor stoji pri konjskem skednju. Konja malo mika, da bi se peljal. Ovca je pojedla travo in legla k počitku. Kmet marljivo dela na kmetiji. Sonce že zahaja. Lahko noč, hribovska kmetija. Lahko noč, živali.

Nika Ivec, 1. c

Na kmetiji živijo naslednje živali: ovca, konj, krava, petelin, kokoš, muca, pes, ptica. Za njih skrbita babica in dedi. Na kmetiji je vodnjak, v katerem je voda za živali. Imata tudi traktor in samokolnico. Na kmetiji je vedno veselo in zabavno.

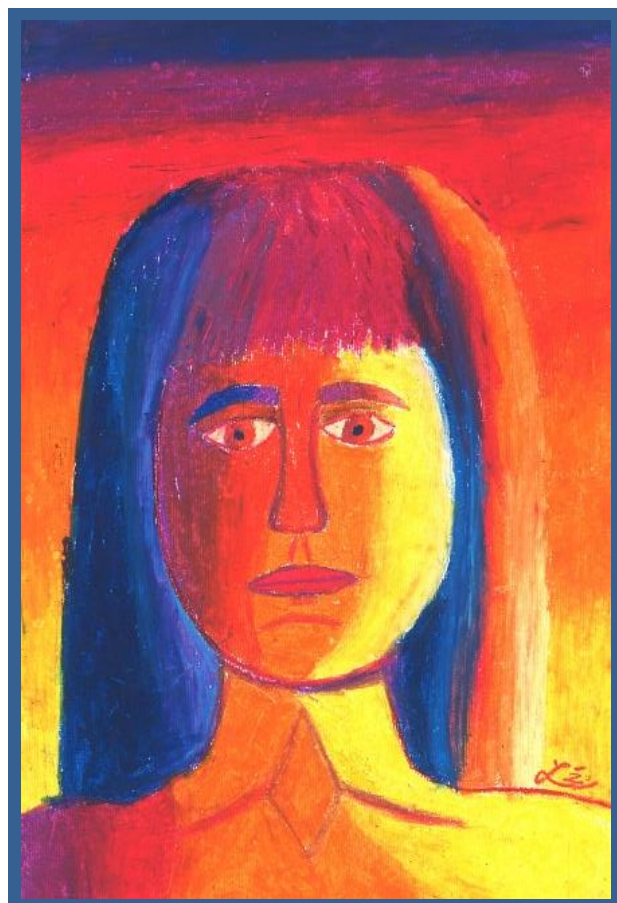
Jana Videčnik, 1. c

Na veliki kmetiji živita kmet Marjan in žena Melita. Zjutraj se zgodaj zbudita in se odpravita na delo. Marjan poskrbi za živali: kravo Lisko, konja Rjavka, ovco Črnko, psa Runota, mačko Maco, žabo krastačo, petelina Kikija in kokoši. Kmet Marjan ima tudi traktor, da lahko orje na njivi. Melita pa poskrbi za vrt, da imajo dovolj zelenjave.

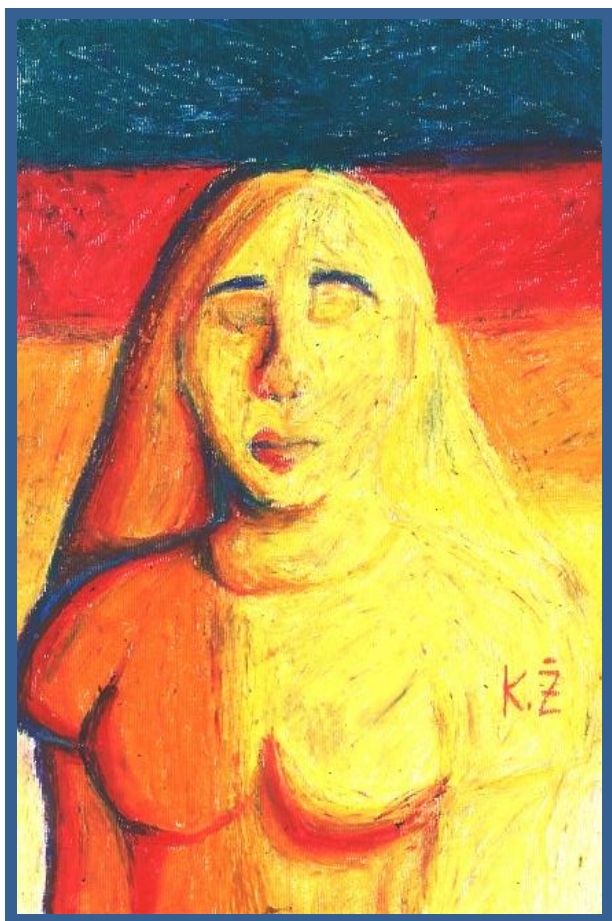
Tjaša Grabar, 1. c

KAJ JE SREČA? KDAJ SEM SREČEN?

Ko vidim svoje prijateljice.
 Ko vidim živali.
 Ko zmagam na tekmovanju.
 Ko pride kdo k meni.
 Ko igram nogomet.
 Ko z atijem igrava igrice ali skupaj gledava tekmo.
 Ko sestavljam legokocke.
 Ko se cartam s svojo psičko Luno.
 Ko zmagam košarkarsko ali nogometno tekmo.
 Da znam voziti kolo.
 Ko bratranca premagam v nogometu.
 Da sem napolnil album s sličicami.
 Ko se igram s svojim psom.
 Ko dobim petko.
 Ko igram računalniško igrico.
 Da imam veliko prijateljev.
 Da imam tretjega bratranca in polsestrico.
 Da imam dolge lase.
 Da imam družino.
 Da hodim v šolo.
 Da imam obesek za srečo.
 Da imam svojo muco Tačko.
 Ko nimamo domače naloge.

Lara Žnuderl, 9. b

Kristjan Žokš, 9. a

Ko najdem en cent.
 Da se v šoli vsak dan naučim kaj novega.
 Da imam dobre sošolce.
 Da imamo v šoli veliko športa.
 Da lahko v nedeljo z mamo kuham.
 Da bodo kmalu počitnice.
 Da lahko doma ustvarjam.
 Da sem lahko vsak dan v naravi.
 Ko imam pospravljeno sobo.
 Da igram flavto.
 Da se učim angleško.
 Ko sije sonce.
 Ko pri babici dobimo nove živali.
 Da imam čudovito psičko Piko.
 Da imam dobre prijatelje.
 Ko najdem štiriperesno deteljico.
 Ko poslušam skrinjico z nežno glasbo.
 Ko se cartam pri mami in ateju.
 Ko igram violino.
 Ko se zbere vsa družina.
 Ko zaspim v svoji postelji.
 Ko grem k šmarnicam s svojim rumenim kolesom.
 Ko se zunaj igram na velikem trampolinu.
 Ko pride ati iz službe in se z mano igra.

Učenci 3. a razreda

KULTURNI DAN

V petek, 1. februarja, smo imeli kulturni dan. Zbrali smo se v šoli in šli do avtobusne postaje. Bila sem v paru z Zalo. Za malico smo imeli kruh s klobaso in sirom. Na avtobusu sem sedela z Zaro. Pogovarjali sva se o poštevanki. Ko smo se pripeljali do lutkovnega gledališča, smo odložili bunde. Pripravili smo se na predstavo Netopir Kazimir. V njej so nastopali: netopir Kazimir, njegov ata, stric, mama, mišja družina, sovja družina, angel, ptica in kuna. Ko je bilo predstave konec, smo se fotografirali. Maik je vprašal hosteso, če poje z Nipkom. Rekla je, da res poje z njim, in povedala je, kako ji je ime. Skupaj smo zapeli pesem. V garderobi so nam biljeterji dali bunde. Oblečeni smo počakali na avtobus. Zadovoljni smo se vrnili v Lenart.

Saraja Lorenc, 3. a

NETOPIR KAZIMIR

Nekoč je v Postojnski jami živela netopirja družina. Nekega večera je mladiček Kazimir začel spraševati stvari, ki so mu prišle na pamet: »Mama, zakaj miši ne letijo? Ata, zakaj je snežak iz snega? Stric, ali je miš podobna ptiču?« Vsi so mu rekli, naj bo tiho. Kazimir se je odločil, da gre vprašat miši, če je on ptič ali miš. Ko je prišel tja, so miši mislile, da je mačka. Kazimir se je predstavil in povedal svoje ime. Ker je Kazimir hotel vedeti, ali je ptič ali je miš, je odšel vprašat sove. Sove so ga hotele pojesti, zato je odletel h kuni. Tudi kuna mu ni dala pravega odgovora. Čudno ga je pogledala in odšla dalje pospravljat. Zgodaj zjutraj je odletel na pokopališče. Tam je zagledal angela. Ugotovil je, da je mišji angel. Kazimir je bil srečen, ker je končno izvedel, kdo je.

Zara Vezovnik, 3. a

MED PRVOMAJSKIMI POČITNICAMI

Prvomajske počitnice so trajale kar 9 dni. V petek sem imel trening. Po treningu sem šel k Jaku. Pri njem sva igrala košarko. Jaka je prosil, če lahko prespim pri njem. Nato sva šla večerjat. Ko sva pojedla, sva se šla igrat z lego kockami. Ko je bila ura za spanje, sva šla spat. Zjutraj sva jedla francoske kruhke. Nato so me njegovi starši odpeljali domov. V torek popoldan sem šel k Taj. Gledala sva nogomet in se igrala. Pri njem sem tudi prespal. Ko sva se zbudila, smo z njegovimi in mojimi starši šli na prvomajski pohod na Zavrh. Nato smo šli k prababici na rojstni dan. Tam smo imeli piknik in spoznal sem novega prijatelja Liama. Igrala sva košarko in se lovila. V četrtek popoldan smo se družili z Zalino družino. Bilo je zelo vroče. Plezali smo, tekali čez ovire, poligone in se zibali. Jedli smo sladoled in prigrizke. Proti večeru smo šli domov. Bilo je super.

Luka Vukičević, 3. a

Opisala vam bom prvomajske počitnice, ki so trajale kar 9 dni. Šli smo na Zavrh in v Sikalu Zoo. Tam sem bila s sestrično Ariano, teto Ingrid, stricem Vladom, z bratrancem Patrikom, s sestrično Ines in z družino. Videli smo divje in domače živali. Bili smo tudi dvakrat pri moji teti, saj sta tam bili tudi moji mrzli sestrični, Tjaša in Špela. Bili smo tudi pri moji drugi teti, tam smo bili 3 ure. Med prvomajskimi počitnicami sem se opekla na štedilniku in poškodovala na kolesu. Imela bi še več dni počitnic. Lepo sem se imela.

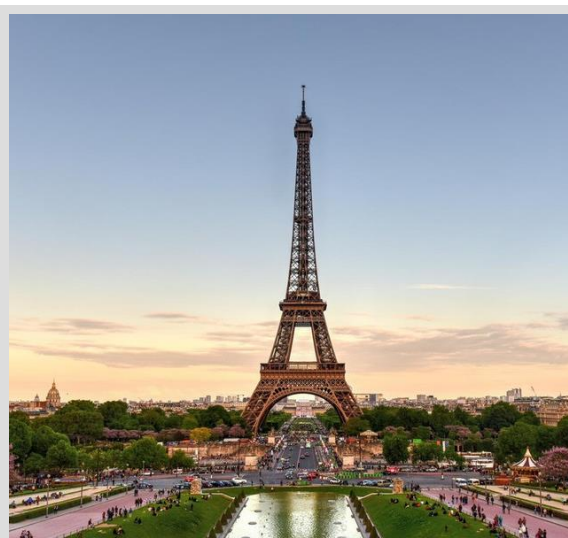
Saraja Lorenc, 3. a

Med počitnicami smo hodili povsod. Začela bom pri tržnici. Tam so prodajali različne vrste psov. Zagledala sem prelepega kužka. Dali so mi vizitko. Na njej so bili naslikani trije psi. Očka je rekel, da ga mogoče dobim. Upam, da ga dobim, in ime mu bo Piko.

Nadja Merčnik, 3. a

Med prvomajskimi počitnicami smo odšli v Italijo. Šli smo v kamp, ki se imenuje Bella Italija. Tam so bili ledeni bazeni s toboganom. V kampu je bila slaščičarna in sladoled. S kolesom sem se z očkom peljala v mesto. Spali smo v avtodomu. Posodo smo pomivali v majhni hiški, kjer so bili tudi tuši, stranišče in pralni stroji. Zelo mi je bilo všeč in še bi šla.

Ela Lenart, 3. a

Prvomajske počitnice so trajale 9 dni. Za 5 dni smo odšli v Pariz, ostale dni pa smo bili doma. V Pariz smo se vozili 14 ur. Tam smo videli tri gradove. Pred tretjim gradom so bile tri piramide, v gradu pa je bil muzej. V Parizu smo videli tudi Eifflov stolp in obiskali smo Disneyland. Ko smo prišli domov, smo naslednji dan šli v Makole na vikend. Zadnja dva dni sem bila pri sestričnih. Igrale smo se kitajščino in ugotovile smo, kako se napiše moje ime v kitajščini. Med počitnicami sem se imela lepo.

Zara Vezovnik, 3. a

Bile so prvomajske počitnice. V nedeljo smo šli v Žerjavce. Gledali smo film in jedli kokice. Šli smo tudi v kitajsko restavracijo, ker je moja babica imela rojstni dan. Naslednji dan smo se šli kopat. Tam smo videli našega delavca Klemna. Imel je psičko Lili, ki je stara dva meseca. V četrtek smo šli v kino. Film je trajal 3 ure in dve minuti. V petek sem šla k očetu prespat in prišla sem srečno domov.

Kiara Fluher, 3. a

Bili smo v Vulkaniji v Prekmurju, na Zavrhu in v Termah Lendava. Preden smo šli v Vulkanijo, sem prespal pri babici z bratrancem iz Kamnika. Ko smo se zjutraj zbudili, smo pojedli zajtrk, babica pa je naredila sendviče. Usedli smo se v avtu in se peljali proti Goričkem. Ali veste, kje je Goričko? Goričko je del Prekmurja. Ko smo prišli v Vulkanijo, nam je voditeljica povedala, kaj je vulkan. Sprehodili smo se po raznih prostorih.

Nande Zemljič, 3. a

LIST PAPIRJA

Bil je list papirja, a to ni bil navaden list papirja, edini se je znal pogovarjati z ljudmi. Bil je lep, barven in na glavi je imel majhen klobuk, klicali pa so ga Papirko. Nekega dne je hodil po mestu. Ampak to je bilo leto kasneje, ko so ga vsi v mestu poznali. No, hodil je po mestu in srečal je veliko ljudi. Noben ga ni prepoznal in pozdravil, mislil si je, da je postal takšen, kot so navadni listi papirja. Mimo so šli smetarji, ki so rekli: »O, glej, papir, ki zna hoditi, poberimo ga, pa gremo.« »V redu,« je rekel smetar Robi. Miha, Peter, Jaka in Matic pa so rekli: »Čakaj malo, a ni to Papirko?« Miha je šel do njega in mu rekel: »Se mi podpišeš?« Papirko reče, da ne zna pisati in ne risati, ker nima rok. Smetarji so ga žalostno pogledali. Miha vpraša Papirka: »Ali imaš dom?« Papirko reče, da ga ima, ampak v smetnjaku. Smetarji mu rečejo: »Lahko si pri nas, pa se bomo zabavali.« Papirko je bil tako vesel, da je kar poskakoval okrog. Smetarji pa mu rečejo: »Gremo, zdaj ura je že pozna.«

Klara Karažinec, 4. b

RECEPT ZA ZABAVO:

Sestavine: vabila, 3 okrašene sobe, 12 blazin za tla, radio XXXXX LLLL, 16-metrška pica, dva metra visok hamburger, 5 hl coca cole, sok iz časopisa, sendviči iz zelenjave, igre iz leta 1988, 10-centimetrske slaščice, petnadstropna torta.

Postopek: Če želite imeti zabavo, morate najprej razposlati vabila. Nato okrasite tri sobe, v katerih se boste zabavali. Na tla postavite 12 blazin, na katerih boste sedeli ali ležali. V eno izmed sob, v kateri boste plesali, postavite radio XXXXX LLLL. Kupite 16-metrsko pico, dva metra visok hamburger in pet hektolitrov coca cole. Ko bodo gostje prišli, jim postrezite najprej sok iz časopisa in sendviče iz zelenjave. Igrajte ali ustvarite igre iz leta 1988. Če jim ne bodo všeč, si izmislite svoje. Vmes pojejte pico in hamburger. Za konec pojejte 10-centimetrske slaščice in petnadstropno čokoladno torto. Če vam bo naslednji dan sin ali hčerka govoril /-a, da je bila samo polovica učencev v šoli, to ni naš problem, to je samo hec!

Tai Muršec, 4. a

RECEPT ZA SPANJE

Pravijo, da prespimo eno tretjino življenja, kar je naravnost smešno, ker če se malo potrudiš, lahko to število brez problema spraviš na eno polovico.

Sestavine: 2 l mleka, 1 pest sladkorja, 1 vrečko mletega česna, 1 kg moke, 9 nezrelih limet, 5 mačjih krempljev, 4 kg masla, 3 kg čokolade, 6 l vina, prašek za spanje.

Postopek: Liter mleka vlijemo v kotel in pest sladkorja damo v kotel. Vse skupaj zmešamo. Mleti česen damo v kilogram moke, to premešamo in damo v kotel. 9 nezrelih limon narežemo na majhne koščke in dodamo v kotel. V kotel damo še 5 mačjih krempljev. 4 kg masla stopimo in zraven damo še čokolado. Ko se vse skupaj stopi, vlijemo v kotel in dodamo še 6 l belega vina, na koncu pa dodamo še prašek za spanje. Vse zmešamo in spijemo. Lahko noč.

Evelina Lavrenčič, 4. a

RECEPT ZA ČUDEŽNO PICO

Sestavine: kozje črevo, 3hl olja, 1l mleka, 2 kg bioloških odpadkov, pol kilograma kokošjih iztrebkov, karton, prastar televizor, žarnica, tekočina Čudežlin.

Postopek: Vse stresi v koš za smeti. Daj v pečico in počakaj, da zmrzne. Zamrznjeno poješ, ob tem se ti zlomijo zobje, lahko pa si zaželiš karkoli in uresničilo se ti bo!

Saša Vukovič, 4. a

ZAPIŠIMO ZGODBO IZ BESED

(Tinček in Tonček, travnik, pomarančni sok, potok, rdeča žoga, kuža Kiki, presenečenje)

Tinček in Tonček sta se žogala na travniku. Izmučila sta se že, zato sta šla v hišo spit pomarančni sok. Žogo sta pustila zunaj. Zapihal je veter in žogo odpihnil v potok. Pritekel je kuža Kiki, skočil v vodo in zgrabil žogo. Tinček in Tonček sta bila vesela, ampak žoga se je preluknjala na kamnu. Prišla je mama in prinesla presenečenje. Bila je nova žoga.

Nik Lovše, 3. b

Tinček in Tonček sta šla na travnik. Igrala sta nogomet z rdečo žogo. Kuža Kiki je vzel žogo in jo odkotalil v potok. Bila sta žejna, zato jima je mama dala pomarančni sok. Mama je odšla v trgovino. Ko se je vrnila domov, jima je dala presenečenje. Presenečenje je bila nova rdeča žoga.

Luka Bezjak, 3. b

Tinček in Tonček sta se šla nekega dne igrati na travnik ob potoku. Nenadoma je žoga odletela v potok in se zagostila. Stekla sta v hišo. Ko sta razmišljala, kako bi žogo vzela iz potoka, sta spila pomarančni sok. Po žogo je šel kuža Kiki. Ko jima je dal žogo, je bila prazna. Vsa obupana sta šla nazaj v hišo. Tam sta ju pričakala mama in oče, ki sta v rokah držala darilo. Bila je nova rdeča žoga.

Gregor Ilich, 3. b

Nekega dne sta se Tinček in Tonček odločila, da bosta imela piknik. Ko sta prišla na travnik, sta pod drevesom pripravila stvari za piknik. Potem sta iz nahrbtnika vzela žogo in sta si jo podajala. Pa je Tinček vrgel žogo predaleč. Čof - žoga je padla v potok. Hitro je pritekel kuža Kiki in jo rešil. Ampak žoga je bila uničena. Kasneje sta prišla mama in očka. Tonček je videl, da imata novo žogo. Bila sta zelo vesela. Potem pa so vsi popili pomarančni sok.

Alen Jelen, 3. b

Tinček in Tonček sta imela rojstni dan. Mama in očka sta ju presenetila z novo rdečo žogo. Vzela sta jo in se šla igrati na travnik zraven potoka. Ko je Tinček brnil žogo, je padla v potok. Kuža Kiki je skočil v potok in jo zgrabil. Prinesel jo je k Tončku. Ker je bila mokra, sta šla domov, da jo obrišeta. Ko sta jo obrisala, sta spila pomarančni sok.

Lara Bolšec, 3. b

PISALI SMO PRAVLJICE (po branju Punčka v travi)

Nekoč je živelo 12 bratov. Kralj jim je rekel, naj si gredo poiskati žene. Enajst bratov je šlo skupaj, najmlajšemu pa so rekli, naj gre svojo pot. Ime mu je bilo Messi. Šel je desno od potoka. Tam je padel naravnost v luknjo, ki so jo skopali zlobni vitezi. Njihov kralj je bil zmaj, ki je varoval princeso. A Messi je bil pameten. Pripravil si je meč in ščit. Splezal je iz luknje in premagal zlobne viteze. Ko je šel dalje, je srečal vilince, ki so mu pomagali. Izboljšali so mu meč in ščit, dali so mu še lok, hrano in pijačo. Messi se jim je zahvalil in odšel. Nato si je naredil tarčo in vadal, da je ustrelil točno v sredino. Zagledal je grad in strašnega zmaja. Na srečo je bil še zelo daleč. A Messi je bil zelo pameten. Ko je prišel do vrat gradu, je ustrelil puščico preko vrat. Res, da ni zadel zmaja, a je zadel to, kar je želel. To je bila ročica, ki je odpirala vrata gradu. Vrata so se odprla, Messi pa je skočil na zmaja in ga ubil. Nato se je prikazala princesa in sta se poročila.

Maik Ferk Keršič, 3. a

Desetemu bratu je bilo ime Timi. Ženo si je hotel poiskati na Šrilanki. Odšel je po poti od Norveške do Bosne in Hercegovine. Ko je prispel tja, je prespal v stari zapuščeni hiši. Zjutraj se je zbudil in začel jahati proti Indiji. Ko je prispel v Indijo, je šel v indijsko pristanišče. Kupil si je ladjo in iskal mornarje. Ko je zbral mornarje, so začeli pluti po morju od indijskega pristanišča do otoka Šrilanka. Tam so zasidrali ladjo. Timi je stopil z ladje s svojim konjem. Na obali je zagledal lepo leseno hiško, v katero je vstopil. V hišici je bila princeska, s katero se je takoj poročil.

Nande Zemljič, 3. a

Petemu bratu je bilo ime Joško. S svojim konjem Pobčkom si je šel iskat ženo. Na poti je srečal čarovnika Bonbonleja, ki je imel sladkorno paličico. Hotel je napasti Joška, medtem pa se je Joško oblekel v ščit in vzel meč. Čarovnik je uporabil svoj najmočnejši urok. Začele so deževati lizike, ki so bile zelo nevarne. Joško je ugotovil, da so eksplozivne. Z mečem je rezal eno za drugo in se vedno bolj bližal čarovniku. Končno ga je premagal. Šel je dalje in na poti je srečal zmaja. Pograbil je meč in ščit. Zmaj je uporabil ognjeno sapo, Joško pa se mu ni dal in se je zaščitil s ščitom. Ko je premagal zmaja, se je prikazala princesa. Bila mu je všeč.

Jaka Brodnik, 3. a

Nekoč je kralj rekel, naj si njegovi sinovi poiščejo žene. Dal jim je hrano, lepa oblačila in konja. Odpravili so se vsak na svojo pot. Enajsti brat, po imenu Marko, se je odpravil najprej v Francijo in tam prespal. Drugo jutro si je začel iskati ženo. Nobena ni bila po njegovem okusu. Odšel je na Eifflov stolp in tudi tam ni našel prave žene zase. Odločil se je, da gre pogledat še v druge države: v Nemčijo, Brazilijo, na Hrvaško ... Ko je prišel v Španijo, ga je napadla vojska. Ker je bil Marko pameten in je vedel, da tam nimajo veliko hrane, je vrgel svoj sendvič na tla. Vsi so se prepirali, kdo ga bo imel. Tako se je Marko prebil mimo vojske. Ko si je ogledal Španijo in se mislil vrniti domov brez žene, se je spomnil, da še ni pogledal po Italiji. Takoj se je odpravil na pot. Mislil si je, da se na Sardiniji ob morju najlažje najde ženo. Zavil je levo, da bi prišel do Sardinije. Tam je zagledal lepo punco, ki jo je zloben fant hotel potisniti v morje. Marko si je takoj oblekel kopalke in skočil v vodo, da bi zgrabil punco. Punca mu je padla v naročje. Izvlekel jo je iz vode in jo prosil, če bi postala njegova žena. Sprejela je ponudbo in mu povedala, da ji je ime Lara. Skupaj sta odjezdila do dvora. Tam so bili že vsi njegovi bratje. Njihove žene so se prepirale, le Markova se ni. Kralj se je odločil, da pri njem ostane le Marko s svojo ženo. In živela sta v gradu do konca svojih dni.

*Zara Vezovnik, 3. a***ČAROBNI OTOK**

Nekoč so živeli štirje prijatelji, ki so reševali skrivnosti. Ime jim je bilo Sem, Keit, Peter in Džejk. Začele so se poletne počitnice. Povabljeni so bili k bratrancu Leonu, ki je živel na Hrvaškem. Odpravili so se naslednji dan ob 4.20 in prišli ob 5.30. Ko so prišli tja, so bili zelo veseli, saj je bratranec dobil novega psa Čarlija. Vsi so komaj čakali, da ga peljejo na sprehod. Ko so prehodili že skoraj en kilometer, so videli stražarje na nepomembnem kraju. Bilo jim je zelo sumljivo. Nekega dne so se odločili, da gredo pogledat, kaj se tam dogaja. Vzeli so čoln in se peljali na otok. Bilo je dvajset stražarjev, komaj so

prišli mimo njih. Med skalami so zagledali skrinjo. Odprli so jo in v njej je bilo zlato. Šli so naprej in zagledali razpadajoči grad. Škoda, da je bila skrinja pretežka, da bi jo lahko nesli. Dogovorili so se, da bo to njihova skrivnost. Morali so domov in vedno so se spominjali tega trenutka.

Ula Breznik, 3. a

PRIJATELJI

Prijatelj je tisti, ki ti vedno stoji ob strani in ti pomaga, če česa ne razumeš. Prijatelj ti zaupa in te spodbuja, ko ti ne gre. Nekateri se samo delajo, da ne rabijo prijateljev. Ne, nimajo prav, v resnici jih vsi potrebujemo. S prijatelji nam je lažje, ker si zaupamo. Lahko imamo kakršnekoli prijatelje: suhe, široke, včasih tečne. Ampak kaj hočemo, pomembno je, da imamo drug drugega. Nismo vsi enaki, v vsem se ne strinjamo, ampak vsi se strinjamo, da imamo vsi radi svoje prijatelje/prijateljice.

Katarina Nika Prelog, 4. b

POMLAD

Spomladi, ko cvetje cveti,
se dogajajo najlepše reči,
narava se prebudi
in nam lepote ponudi,
takrat v nas srce zahrepeni
in se zaljubi.

Spomladi je tudi veliko testov,
a še več je žabjih mrestov,
zjutraj pojo ptički,
zvečer pa nam zašumijo črički.

Spomladi se nobeden ne krega,
vsak je vsakemu kolega,
če kdaj kdo žalosten postane,
takrat mavrica nastane,
ki nas razveseli,
tudi ko so najslabši časi.

In na koncu spoznamo vsi,
da nas razveselijo še tako majhne stvari.
In zaradi tega je svet lepši.

Maj Tušek, 6. c

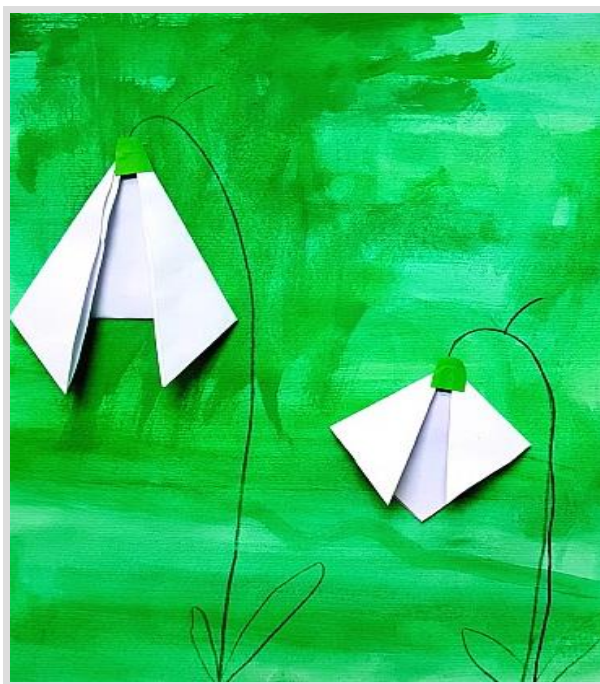
MAMA

Mama je ena in edina,
polna ljubezni
in zanimiva.

Mama ti kupuje darila in oblačila,
ima te rada
in opravi vsa hišna opravila.

Mama te ima rada,
ti imaš njo,
primeta se za roke
in skupaj ustvarita
ljubezensko drevo.

Tilen Kokol, 7. a

Zala Ana Puklavec, 1. c

Žan Golob, 1. c

ČEBELICA, MOJA PRIJATELJICA

Čebelica živi v zelo lepem čebelnjaku, kjer pridela zelo veliko medu. Vsako jutro komaj čakam, da si ga namažem na kruh.

Leon Kukovec, 2. b

Čebela spi v čebelnjaku. Nabira cvetni prah in leta od rože do rože. Vedno pridno dela, razen ko je mraz. Vsako jutro začne delati in dela, dokler se ne stemni. Pozimi pa dela med, da se lahko posladkamo.

Alina Pirš, 2. b

Čebelica, moja prijateljica, hvala, da prinašaš cvetni prah.

Kristijan Rajter, 2. b

Čebelica zelo rada leti in nabira med. Zelo rada se tudi pogovarja s čebelami v panju. Ima veliko prijateljic.

Zala Fekonja, 2. b

Rada bi poletela skupaj s čebelico. Poleteli bi k prijateljem. Letali bi s cveta na cvet. Skupaj bi spali. Za naju bi skrbel čebelar.

Neli Svenšek, 2. b

Čebelica leta s cveta na cvet in dela med. Živi v čebelnjaku. Njeni prijatelji so metulji. Skupaj letajo po travniku.

Tej Fras, 2. b

Čebela je moja prijateljica, ker nam koristi. Oprašuje nam cvetove. Živi v čebelnjaku. Rada leti in pomaga.

Gašper Zernko, 2. b

Čebele imam rad, ker so zelo pomembne za našo Zemljo. Če ne bi bilo čebel, ne bi bilo sadja, rož in dreves. Čebele živijo v čebelnjakih. Čebele letajo s cveta na cvet in oprašujejo.

Jakob Sirk, 2. b

Čebelice imam rad, ker mi pridelajo slasten med in oprašujejo cvetove, da potem zraste sadje. Ko sadje zraste, se ji oddolžim tako, da ji dam sladkor.

Gašper Orsagovič, 2. b

Čebelica je moja prijateljica. Rada oprašuje cvetove in potem vsak cvet opraši z drugim cvetnim prahom. Je rumene in črne barve, ima črne tipalke. Rada leta in živi v čebeljem panju. Ima pet oči.

Taja Švarc, 2. b

Čebelica oprašuje cvetove. Če ne bi bilo čebel, ne bi bilo odraslih in otrok. Čebele so pomembne za naš svet.

Lana Kramberger, 2. b

Čebelica Tara oprašuje rože in drevesa. Živi v čebelnjaku. Vsak dan se trudi, da lahko dobimo med. Kadar zasliši nevihto, hitro preneha z delom in odhiti v čebelnjak. Moja prijateljica je zato, ker brez nje ne bi imela hrane. Včasih se nas čebela lahko prestraši in takrat nas piči. A nato se ji želo odlomi in na žalost čebelica umre.

Špela Lorenčič, 2. b

Nekoč je živela čebelica po imenu Naja. Letala je s cveta na cvet in nenadoma zagledala drugo čebelo. Vprašala jo je, kaj počne tukaj. Odgovorila ji je, da nabira cvetni prah. In skupaj sta odleteli v čebelnjak.

Taja Ploj, 2. b

ČEBELA SE PREDSTAVI

Živim v čebelnjaku. Rada letam s cveta na cvet. Na glavi imam pet oči in tipalke. Na hrbtu imam krila.

Dana Vasič, 2. b

Sem čebela. Rada nabiram med. Moji prijatelji so metulji in čmrlji. Pomagamo si opráševati cvetove. Živim pa v čebeljem panju.

Jaka Kocbek, 2. b

Sem čebela. Živim v čebelnjaku. V čebelnjaku delam med. Rada hodim nabirat cvetni prah. Tudi metulji mi pri tem pomagajo.

Lana Kramberger, 2. b

Nekoč je pod starim drevesom bil stari panj, a vseeno so v njem živele čebele. In ena izmed njih je bila moja prijateljica. Bilo ji je ime Tika. Tika je vsak dan letala s cveta na cvet. Nekega dne pa je bila zelo zaspana. Niti kril ni mogla premakniti. Le ležala je lahko. Ko pa je Tika prišla do mene, sem ji povedala, kako pomembno je njeno delo. Tako je Tika ponovno pričela opráševati cvetove dreves in rož. Ko je zrasla v odraslo čebelo, je že lahko pomagala delati med, se zabavati in se igrati s cvetovi ter se gugati na njih.

Tarja Dukarič, 2. b

Sem čebelica Žiga. Čez dan letam po zraku in opazujem okolico, razen kadar dežuje. Takrat ne grem ven. Živim v čebelnjaku. Lepo mi je biti čebela. Vsak dan se imam lepo. Zelo uživam s prijatelji – s čmrljem, sršenom in z oso. Uživam tudi s svojo družino. Ko je lep dan, letam s cveta na cvet, kjer nabiram cvetni prah in izdelujem med.

Žiga Fras, 2. b

Čebela Jaš ima prijatelje Jako, Luko in Leona. Nekega dne so se igrali, kdo nabere več cvetnega prahu. Letali so s cveta na cvet in zmagal je Jaka. Nato so odnesli cvetni prah v svoj panj.

Jaš Muraus, 2. b

Sem mala čebela. Živim v čebelnjaku, ker v njem čuvam med. Delam vam med. Oprášujem tudi drevesa, da bi lahko zrasli sadeži.

Eva Grujič, 2. b

Lucija Pesek, 1. c

MIŠJA SREČA

Miška si je skovala srečo. Nekega dne je šla k prijateljici. Pot do prijateljice je bila dolga. Prečkala je gozd in tam je sedel maček. »Še sreča, da sem majhna in da me maček ne opazi!« In je šla dalje. Prišla je do prijateljice in sta se igrali.

Rene Kozar Zemljič, 3. b

Miška si je skovala srečo. Nekega dne je miška hodila po hribu, potem pa se je spotaknila ob kamen. Rekla je: »Kako velika sreča, da si nisem zlomila noge!« Čez nekaj časa je prišla do potoka in padla vanj. Rešila se je: »Kakšna sreča, da me ni odneslo po potoku navzdol!« Spomnila se je, da mora še v trgovino, vendar je pozabila vrečko. Rekla je: »Kakšna sreča, da imajo v trgovini košare!« Ko je prišla domov, je bilo v hiši veliko živali. Rekla je: »Kakšna sreča, da sem tako majhna, da se lahko stisnem med njih!« Nato se je usedla na kavč in rekla: »Kakšna sreča, da imam srečo!«

Alen Jelen, 3. b

Miška si je skovala srečo. Nekega dne se je odločila, da gre na polje. Po poti je padla v potok. Rekla je: »Še sreča, da potok ni globok.« Nato pa ni videla kamna in se je spotaknila. Rekla je: »Še sreča, da si nisem česa zlomila.« Srečala je krta. Skupaj sta odšla po žito. Miška ga je nato povabila na čaj in rekla: »To pa je res sreča!«

Gašper Kolarič, 3. b

Miška si je skovala srečo. Nekega dne je miška odšla v šolo. To je bil njen prvi dan. Med potjo se je spotaknila in si rekla: »Še sreča, da ni resnih poškodb!« Prišla je do šole in zamudila matematiko. Rekla je: »Še sreča, da nisem zamudila vsega pouka.« Ko je jedla kosilo, je bila na nekaj alergična in si je rekla: »Še sreča, da nisem alergična na vse!« Potem se je odpravila domov. Šla je v posteljo in rekla: »Še sreča, da imam srečo!«

Larisa Hedl, 3. b

Miška si je skovala srečo. Nekega dne je miška šla v šolo. Pozabila je svinčnik. »Še sreča, da imam prijateljico, da mi lahko posodijo svinčnik!« Morala bi biti vprašana, vendar se nič ni učila. »Še sreča, da je odpadla ura matematike!« Res je bil srečen dan za miško.

Michelle Črnčec, 3. b

Miška si je skovala srečo. Nekega dne gre miška Ajda na pižama parti k miški Neli. Ko je hodila, je videla mačko. »Še sreča, da me mačka ni pojedla!« Pozvonila je, odprla ji je miška Neli. »Še sreča, da sem zavila v pravo ulico!« Ko sta gledali televizijo, sta rekli: »Še sreča, da nisva gledali grozljivk, ker naju bi bilo strah!«

Ajda Perko, 3. b

Miška Ajda gre k miški Neli na jahanje. Miška Ajda je imela rjavega ptiča, Neli pa belega. Kasneje se jima je pridružila še miška Lara, ki je jahala črnega ptiča. Še sreča, da je bilo dovolj ptičev! Po jahanju so šle na pico. Še sreča, da je bila picerija odprta!

Neli Mohorko, 3. b

Miška si je skovala srečo. Zjutraj se je zbudila, si umila zobe in se odpravila v šolo. Na poti je srečala prijateljico: »Še sreča, da sva se srečali in mi ni treba sami hoditi v šolo!« Med potjo sta se ustavili in šli v pekarno, nato pa pohiteli, da ne bi zamudili pouka.

Elli Žuran Rajšp, 3. b

Miška si je skovala srečo. Nekega dne je šla v gozd. Na začetku gozda je bil most. Ko je šla čez njega, ji je spodrsnilo in je padla v vodo. Rekla je: »Še sreča, da je poletje!« Na poti je nato srečala veverico. Veverica jo je povabila domov. Njen dom je bil na vrhu drevesa. Ko je miška plezala, je padla dol. Še sreča, da je bil spodaj kup listja! Po obisku je bilo pred domom veliko tovrnjakov, ki so stali zaradi rdeče luči. »Še sreča, da sem tako majhna!« Tako je miška varno prišla domov.

Nejc Neuvirt, 3. b

SODELOVANJE DRUŽINSKIH ČLANOV

Pri družinskih opravilih pomagamo vsi. Moj ati včasih pomiva posodo, mamica pa včasih zamenja luč.

Katija Božič, 2. c

Vsi sodelujemo pri delu doma. Mama včasih popravi luč, ati pa včasih kuha in pomiva posodo, jaz pa mami pomagam dati perilo v pralni stroj.

Maj Kirsanov, 2. c

KAJ RAD/ A POČNEM, ČEPRAV JE MORDA TO BOLJ ZA PUNCE/ FANTE

Na morju vedno z atijem pomivava posodo. To počneva z veseljem in da je mami lažje.

Jernej Trošt, 2. c

Jaz in moja prijateljica trenirava karate. Karate imam zelo rada.

Laura Čučko Kerman, 2. c

Z bratom pogosto igrava košarko. Pri igri sem uspešna.

Meta Firbas, 2. c

Moj prijatelj se rad igra s punčkami. Včasih se skupaj igrava s punčkami.

Živa Žižek 2. c

Rada hodim h karateju s prijateljico Lauro. Midve z Lauro imava karate zelo radi, ker se tam lovimo in učimo, kako se naj branimo.

Karin Plemenič, 2. c

Rada igram nogomet, moj brat pa rad kuha in pomiva posodo. Pri tem drug drugemu pomagava.

Eva Krajnc 2. c

FANT, KI SE JE SPREMENIL V UMETNIŠKEGA GOSPODA

Nekoč je živel fant, ki mu je bilo ime Jaka. Zelo rad je ustvarjal iz vseh materialov, ki jih je našel. Delal je iz lesa, papirja in drugih odpadnih materialov. Ko je bil star že dvajset let, je začel delati iz železa, a mu ni uspelo. Nato je začel še slikati. Njegove slike so bile tako dobre, da jih je lahko prodajal za veliko denarja. Nekateri pa so dali v muzej. Na žalost pa je zato, ker je kadil, umrl že pri dvainštiridesetih letih.

Marcel Fras, 5. a

KINO S PRIJATELJICAMA

Končno je prišla sobota, ko smo z Ajdo in Anuško odšle v kino gledat film Dumbo. Moja starša sta nas pripeljala do kina. Najprej smo šle na sladoled. V Mariboru je lokal, v katerem si lahko sam narediš sladoled. Po sladoledu smo kupile vstopnice in nachose, potem pa poiskale svoje sedeže v dvorani. Imele smo se super! Po filmu smo počakale na moje starše, nato smo odšli še v McDonalds. Dogovorile smo se, da bomo še kdaj šle skupaj v kino.

Julija Kogler, 5. a

KONEC ŠOLE

Nekega dne je bil zadnji dan šole. To mi je bil najboljši šolski dan, ker je bil zadnji. Nismo imeli več pravega pouka, dobili smo spričevala in bombon od naše učiteljice. Ob desetih smo šli domov. Doma sem šel počivat za kakšno urico, potem sem šel igrati igrice za dve uri. Za tem sem se šel ven igrati, čez pol ure pa smo imeli že kosilo. Za kosilo smo jedli juho, ribo in pečen krompir ter solato. Po kosilu sem se šel nazaj ven igrati. Tako se je končal ta dan, stuširal sem se in si umil zobe, nato pa šel spat.

Jure Kurnik, 5. a

MOJ NAJLJUBŠI PREDMET

Družba je moj najljubši predmet. Na zemljevidu lahko poiščemo mesta, reke, gore. Na zemljevidu lahko poiščemo mesto, kjer živimo, in opazujemo razdalje do drugih mest. Lahko pogledamo, po katerih cestah bi se morali peljati, da bi prišli do Triglava. Za prikaz zemeljskega površja uporabljamo tudi globus. Globus je krogla, na kateri se lahko učimo o celinah in oceanih. Ko bom večja, bom odšla na potovanje po Italiji. Tam bom obiskala sorodnike.

Drilona Berisha, 5. a

AVTODOMI

Avtodom ni samo kombi na kolesih. Poznamo tri različne vrste avtodomov: kombiji, pol-integrirani in integrirani avtodomi. V ZDA vidiš avtodome dolge petnajst metrov. Dolžina kombija je od pet in pol do šest metrov. Integrirani in pol-integrirani avtodomi imajo dolžino od šest do osem in pol metrov. Slovensko podjetje Adria, ki stoji v Novem mestu, je tretji največji proizvajalec avtodomov v Evropi. Največji uspeh Adrie je avtodom Adria Sonic. Naredili so že več modelov avtodomov, kot so Coral, Compact, Matrix ... Največji med njimi je Adria Sonic, ki je dolg med sedem in pol do osem in pol metrov.

Luka Lenart, 5. a

KAKO BO LETOS NA MORJU

Zjutraj se bom zbudila zelo vesela, saj bom vedela, da grem na morje. S prijateljicami Anuško, Ajdo, Živo in Izo bomo šle same na morje. Z Izo in Živo smo že bile tam, Anuška in Ajda pa gresta prvič. Ko bomo prispeli v Punat, se bomo zagotovo imeli odlično. Zadnji dan bomo malo žalostni, ker se naši skupni dnevi končujejo, pa tudi veseli, ker bomo spet videli svojo družino.

Julija Kogler, 5. a

LE BOJTE SE, TRETJEŠOLCI!

V 4. razredu bo vse drugače. Na začetku se zdi lahko, a temu ni tako. (Sara)
 Ko sem slišal, da bom imel učiteljico Bredo, sem se ustrašil, ker so govorili, da je pri njej grozno. V bistvu pa ni tako. (Vasja)
 3. razred je precej lažji od 4. Ne bo več samih štirk in petk. (Evian)
 Je zelo zanimivo. Včasih se pohecamo. Domačih nalog ni veliko, v petek jih večkrat sploh ni. (Tai)
 Ko delamo, res delamo, ko se zabavamo, pa se res zabavam. (Zala)
 Ne bojte se 4. razreda, saj učiteljica ni tako grozna, kot se sliši. (Lučka)
 Če smo pridni, se tudi večkrat pohecamo. (Evelin)
 Če boste sledili pri pouku, se nimate česa bati. (Saša)

Učiteljica se dere, ko je to potrebno. (Evelina)

V 4. razred sem vstopila prestrašena, iz 4. pa odhajam žalostna, saj je prav lepo. (Nika Ž.)

V Novi Zelandiji nimamo ocen, malico si prinesemo od doma, več časa smo zunaj. (Oscar)

Ko sem izvedela, da bom imela učiteljico Bredo, sem bila pod stresom. Kaj hitro je stres kar izginil. (Rebeka)

Najmanj mi je bila všeč matematika, najbolj pa šport. (Gašper)

Ne rabi vas biti strah zaradi ocen. Bolj se učiš, lepše so ocene. (Enej)

Bolj si priden v šoli, manj imaš dela doma. (Aneja)

Učiteljica je prijazna, ko so učenci prijazni. Domačih nalog ni veliko. (Miha)

V 4. razredu je super. Ampak ko se mi deremo, se tudi učiteljica dere, saj je drugače ne slišimo. (Nik)

Na začetku me je zvijalo v trebuhu, a je to kaj hitro minilo. (Nuša)

Delamo veliko, a če delaš sproti, ni hudo. Ustno ocenjevanje se mi zdi lažje kot testi. (Liza)

O strogosti učiteljice imam jaz dobro mnenje. (Eva)

Učite se sproti, ne pozabljajte šolskih potrebščin in vse bo v redu. (Nika L.)

Brez skrbi, v 4. razredu bo vse OK, če boste tudi vi OK. (Tia)

PA PRIJETNE POČITNICE!

Učenci 4. a

MOJA UČITELJICA KSENIJA

Gospa učiteljica Ksenija je najlepša in najboljša učiteljica na celem svetu. (Alex)

Učiteljica je zelo prijazna. Vedno nas nekaj novega nauči. Lepo je ob praznovanju rojstnih dni sošolcev, saj nam dovoli poslušati glasbo po našem izboru. (Nik)

Gospa učiteljica je najbolj prijazna na celem svetu, ker nas vedno kaj novega nauči. Uči nas z ljubeznijo. (Nika)

Učiteljica Ksenija je najbolj prijazna učiteljica na svetu. (Aida)

Učiteljica Ksenija je najboljša na celem planetu. Zelo lepo mi je, da nas uči. Naučila nas je nove črke in števila. (Maša)

Učiteljica je lepa in diši. Najboljše uči. (Adam)

Najboljša učiteljica na svetu. (Zala Ana)

Gospa učiteljica je zame najboljša učiteljica na celem svetu. (Jana)

Vi ste najboljša učiteljica zato, ker nas veliko naučite. (Hana)

Najboljša učiteljica v Sloveniji. (Anže)

Gospa učiteljica Ksenija, vi ste najboljša učiteljica na svetu. (Kim)

Učiteljica Ksenija je najboljša učiteljica doslej. Ne vem, kaj bi naredila, če je ne bi več bilo. Je lepa svetlolaska. (Tjaša)

Vi ste najboljša učiteljica, ker nas naučite nekaj novega in ker se učimo pisati v zvezek. Ste najbolj prijazni. (Lucija B.)

Gospa učiteljica Ksenija Šteflič, vi ste najlepši na celem svetu. Vedno imate lakirane nohte in lepe lase. Vedno nas naučite novo črko. Želim si, da se danes naučimo črko g. (Lucija P.)

Najboljša učiteljica na celem svetu, ker se vedno učimo novih črk. (Martin)

Učiteljica Ksenija je moja najljubša učiteljica v razredu. (Florijan)

Učiteljica Ksenija nas nauči, kako se črke pravilno zapišejo. (Žan)

Učiteljica je prijazna. Rad delam domače naloge. (Maj)

Najboljša učiteljica na svetu in zelo je prijazna. Vsak dan je lepo oblečena. (Filip)

Vi ste najboljša učiteljica na celem svetu in stroga. Imate lepe lase in lepo barvo oči. (Denis)

Vi ste najboljša učiteljica v celem vesolju. (Jakob)

Učenci 1. c razreda

NAŠA UČITELJICA

Všeč mi je, da mi dovoli iti na stranišče. Všeč pa mi ni, da nas skrega. Všeč mi je, da ima spredaj roza lase. (Maj)

Ste prijazni in nas imate radi. Učite 1. b. (Evelin)

Učiteljica zna biti huda. Učiteljica ima rdeče lase. Učiteljica me ima rada. Moji učiteljici je ime Andreja Habjanič. Učiteljica je prijazna. (Žan)

Rada pomaga pri branju. Ima rdeče lase. (Matic)

Andreja Habjanič je prijazna. Pomaga in uči. Ima rdeče lase. (Gal S.)

Moji učiteljici je ime učiteljica Andreja Habjanič. (Filip)

Učiteljica je prijazna in rada pomaga ter nas ima rada. Imam jo zelo rada in mi je zelo pri srcu. (Maksima)

Moja učiteljica, imam te rada. (Lija)

Najboljša učiteljica, rada vas bom imela, res. (Zala)

Moja učiteljica Andreja uči prvi razred in je prijazna. Rada nas ima in mi jo tudi imamo radi. Najboljša učiteljica je. Zelo jo imam rada. (Laura)

Andreja Habjanič je prijazna. Pomaga nam pri domači nalogi. (Doroteja)

Moji učiteljici je ime Andreja. Piše se Habjanič. Zelo je prijazna. Vedno mi pomaga. Vedno je v pomoč.

Vem, da jo lahko vedno pocartam. Učiteljica je lepa. (Kaja)

Učiteljica zna biti zelo prijazna. (Marsel)

Moji učiteljici je ime Andreja Habjanič. Ima rdeče lase. Uči me matematiko. Ima lakirane nohte.

Včasih nas tudi heca. Je zelo prijazna. (Zoja)

Moja učiteljica Andreja me ima rada, jaz pa njo. Rada ji rišem risbice in zelo rada ji pišem na list tam, kjer je narisana risba. (Lia)

Moji učiteljici je ime Andreja Habjanič. Ima rdeče lase. Zabavna je. Včasih nas heca. (Eva)

Andreja Habjanič zna biti huda, a tudi prijazna. (Gal H.)

Naša učiteljica Andreja Habjanič zna biti huda. (Neo)

Ime ji je Andreja. Včasih je pozabljiva, včasih pa je tudi stroga. Ima rdeče lase. (Patrik)

Lepo mi je, ko me učiteljica pohvali. (Mihael)

Lepo mi je, ko mi nariše srčka. (Vid)

Učiteljica nas rada pohvali. (Iza)

Učenci 2. b razreda

NOVICE

Novice so kot ptice,
letijo po vseh ulicah
v mestu.

Bolj jih gledam,
bolj jih berem,
bolj sem zatopljen v njih.

Ko te ptice so že stare,
iz trgovin priletijo nove,
novejše in celo najnovejše
ptice sveta.

A ker takih ptic večina ljudi
ne razume,
vam povem,
da ni važen njihov videz,
važen je njihov pomen.

Marcel Čučko Grajner, 6. b

Tjaša Grabar, 1. c

PROGRAM ZLATI SONČEK

V današnjem času je vse premalo športnih aktivnosti v življenju otrok. Odločili smo se, da bodo učenci sodelovali v športnem programu Zlati sonček. Namen programa je najmlajše motivirati za gibalno dejavnost. V gibanje bo vključena tudi vožnja s kolesom, zato smo v 1. a razredu zapisali nekaj rim, ki govorijo prav o vožnji s kolesom.

Jaz vozim kolo,
ki je zelo lepo.
Nato se peljem na Poleno,
kjer srečam lepo gospo
in se zaletim v drevo.
Ko pa pridem domov, skočim s kolesa
in poletim v nebesa.

Učenci 1. a

ČEBELJI BRALNI VLAKEC

Učenci 1. c razreda so se v začetku šolskega leta odločili za čebelji bralni vlakec. Učenci so skozi leto v jutranjem krogu pripovedovali pravljice, ki so jim jih prebrali starši ali so jih prebrali celo sami. Nekateri učenci so si sami izmislili pravljice in jih narisali v obliki zgibanke. Za lepo pripovedovano pravljico so prejeli čebelico. Do 13. maja je 21 učencev prejelo 78 čebelic.

Ksenija Šteflič

BABICE IN DEDKI NA OBISKU

Prvošolci smo v mesecu marcu medse povabili dedke in babice. V tem času smo se pri predmetu spoznavanje okolja pogovarjali o življenju nekoč. In le kdo bi nam o tem lahko povedal več kot stari starši. Z veseljem so se odzvali vabilu in do zadnjega kotička napolnili naše razrede. S seboj so prinesli različne predmete, kateri so bili del njihovega otroštva. Predstavili so nam, kakšno je bilo življenje nekoč. Učenci so z zanimanjem poslušali. Izvedeli smo, kakšna je bila nekoč šola, kako

strobe so bile učiteljice. Povedali so nam, s kakšnimi igračami so se igrali in kako so si jih sami izdelali. Pogostili smo jih s piškoti, ki smo jih samo za njih spekli sami. Na ta dan bo dedke in babice spominjalo tudi darilce, ki smo ga pripravili. Najlepše darilo pa so bili eden drugemu, ko so si podarili topel objem in se stisnili v naročje. To so dragocenosti in pozornosti, ki v življenju nekaj štejejo. Verjamem, da si bodo ta dan vtisnili v en poseben košček srca, kamor shranjujejo lepe spomine. Dedki in babice, vidimo se spet naslednje leto.

Učiteljice 1. razredov

OSMOŠOLCI V PLANICI

Učenci 8. a in 8. b razreda so pod mentorstvom gospe Andreje Štancer sodelovali na natečaju Planica in otroci 2019 (izdelali so navijaški plakat). Pri svojem delu so bili zelo uspešni in prišli med deset šol finalistk. Za nagrado so se udeležili izleta v Planico v četrtek, 21. marca 2019. Organizacijski komite Planice je pokril stroške avtobusnega prevoza in prispeval vstopnico ter malico za vse učence. Učenci so prisostvovali uradnemu treningu in kvalifikacijam za naslednji tekmovalni dan. Videli smo veliko dolgih skokov in večkrat zapeli tudi himno tega tekmovanja, to je Avsenikova Planica (Planica, snežena kraljica). Po končanih skokih pa so uživali v koncertu dveh slovenskih raperjev (Challe Salle in Nipke). Domov smo se vrnili polni novih vtisov in navdušeni nad dogajanjem v Planici.

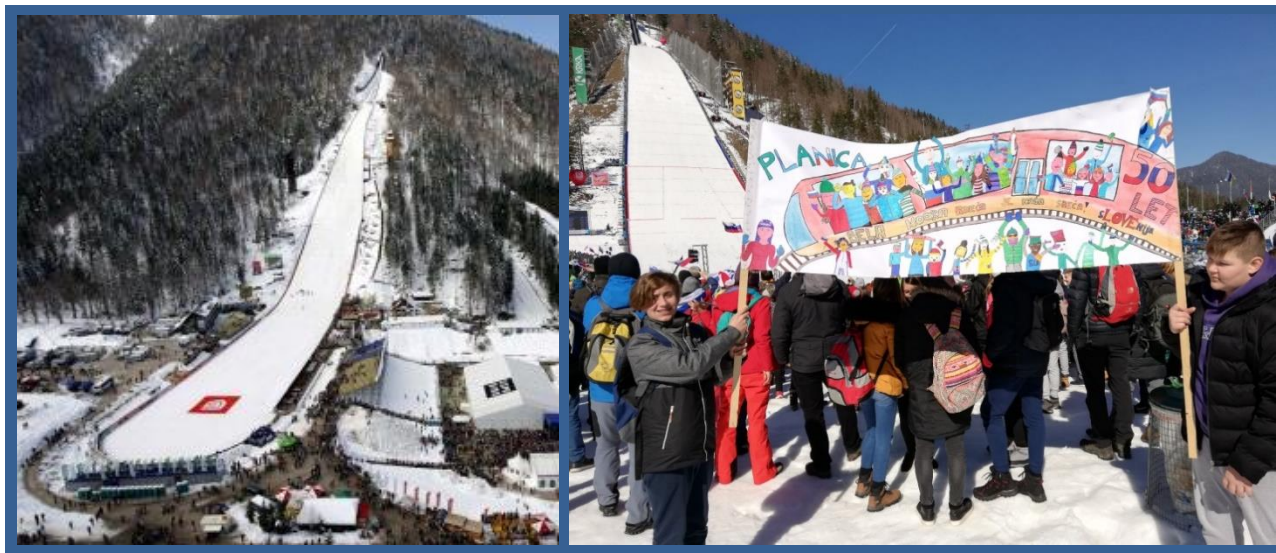
Simona Peserl Vezovnik

V četrtek, 21. 3. 2019, smo se odpravili v Planico. Z avtobusne postaje smo se odpravili ob 4.30, kar je bilo zelo zgodaj in smo bili vsi zelo utrujeni. Vožnja je bila zelo zabavna. Ko smo prispeli v Planico, smo bili pozdravljeni s čudovitim pogledom na gorovja in hribe. Nato smo se odpravili na malico. Najprej smo si ogledali poskusne skoke, nato pa so se pričele kvalifikacije za tekmo, ki se je odvijala naslednji dan. Ko se je tekma začela, so se dvignile slovenske zastave in pogled na skakalnico je bil čaroben. Po tekmi sta nas razveselila Challe Salle in Nipke s svojimi pesmimi. Na odru so se jima pridružili tudi slovenski orli. Med obiskovalci je bil tudi slovenski predsednik, Borut Pahor. Tekma nam je bila zelo všeč in z nasmejanimi obrazi smo se vrnili v Lenart.

Nina, Rebeka, Barbara, Martina, Žanet, Ana

V Planico smo se peljali z avtobusom. Vozili smo se približno 3 ure. Ko smo prišli, smo šli najprej v veliki šotor, kjer smo pomalicali. Po malici smo odšli proti skakalnici, kjer so se pričeli skoki. S sabo smo imeli tudi navijaške rekvizite. Vsi skakalci so se odlično odrezali, mi pa smo jih močno spodbujali. Po skokih smo se zabavali na koncertu. Vsi smo se imeli lepo.

Ana, Tia, Mirjeta, Kaltrina

Ko smo prišli v Planico, je bilo zelo mrzlo. Nato smo šli na čaj in na hot dog štručko in nenadoma nas ni več zeblo. Ko nam je bilo toplo, smo bili vsi dobre volje in smo veselo navijali za slovenske letalce. Bili so zelo uspešni.

Vid, Enej, Jan

S šolo smo se odpravili v Planico. Videli smo veliko poletov. Najbolj smo navijali za slovenske tekmovalce. Videli pa smo tudi padec enega izmed tekmovalcev. Naši skakalci so se dobro odrezali. Domov smo prišli okrog 18. ure. Bili smo utrujeni.

Matevž, Vid, Anej

ŠOLA V NARAVI – 8. RAZRED

Dom v Kranjski Gori ponuja veliko športnih vsebin, odlična izhodišča za pohode in kar nekaj naravoslovnih vsebin. Tako so se učenci v času šole v naravi res veliko gibali, saj so tudi naravoslovne vsebine bile večino v naravi. Športne aktivnosti so bile naslednje: lokostrelstvo, nordijska hoja in pohod v sredogorje (4-urni pohod). Zadnji dan pa so sodelovali na orientacijskem teku, poimenovanem Lov na Kosobrina. Učenci so bili športno aktivni tudi med prostim časom, in sicer na travniku pred domom (nogomet, frizbi, odbojka). V šoli v naravi so imeli tudi naravoslovne vsebine. Spoznavali so rastline v okolju, ki nam nudijo vir hranil. Sprehodili so se po Kranjski Gori in spoznavali uporabne rastline (nekateri so tudi poskusili). V učilnici pa so se pogovarjali o različnih odvisnostih in kako jih preprečiti. Spoznali so značilnosti Triglavskega narodnega parka ter se seznanili s pravili, kako varno obiskovati naravo. Navdušilo pa jih je predavanje o označenih in neoznačenih poteh v planinstvu. Ogledali smo si tudi muzej Liznjekova domačija, kjer so učenci spoznali način življenja v gorskem svetu nekoč. Učenci so bili v šoli v naravi pripravljeni sodelovati. Poslušali so predavanja in se aktivno vključevali v vse dejavnosti. Vse sobe so bile vzorno pospravljene in vsi učenci so bili običajno budni že pred uro za jutranje vstajanje, zvečer pa ni bilo večjih težav pri umirjanju. Delavci doma so jih večkrat pohvalili, da se zares znajo lepo obnašati. Učenci so zares lepo sodelovali in jih morava pohvaliti tudi obe razredničarki. Lepo je opravljati svojo službo, če si lahko učitelj spremljevalec in ne učitelj policaj.

Simona Peserl Vezovnik, Tatjana Kraner

V ponedeljek, 25. 3. 2019, smo se odpravili v šolo v naravi v Kranjsko Goro. Pot je bila zabavna, polna petja in smeha. Ko nas je avtobus pripeljal do našega domovanja, smo se namestili v sobe. Ves teden je bil poln druženja in zabave. A šoli se na žalost nismo mogli izmuzniti, saj smo imeli tudi nekaj predavanj. Naučili smo se hoditi s palicami za nordijsko hojo, med pohodi pa smo spoznavali Kranjsko Goro. Dnevi so bili naporni, a to nas ni ustavilo, da se ne bi zabavali. Vsi smo uživali in se imeli lepo.

Nina, Rebeka, Barbara, Martina, Žanet, Ana

Šola v naravi je bila v Kranjski Gori. Bilo je zanimivo. Vreme je bilo solidno. Delali smo zanimive stvari in veliko smo hodili. Imeli smo se lepo.

Petra, Kaja, Hana, Mihaela, Alja

Z avtobusne postaje smo se v ponedeljek odpravili v Kranjsko Goro, kamor smo prišli ob 10. uri zjutraj. Prvi dan so nam učitelji razložili pravila in nam razkazali dom. Razvrstili smo se po sobah, pospravili stvari, nato pa že igrali nogomet na travniku pred domom. Zvečer pa so nam učitelji razkazali Kranjsko Goro. V torek zjutraj smo najprej imeli jutranjo telovadbo. Po zajtrku pa smo učenci 8. a razreda šli na nordijsko hojo, B razred pa je šel raziskovat Triglavski narodni park. Po kosilu smo se razdelili v 3 skupine. Ena skupina je izvajala lokostrelstvo, druga skupina se je seznanila s pravili varnega obiskovanja narave, tretja skupina pa je spoznavala rastline. V sredo dopoldan smo zamenjali aktivnosti (A razred je šel v Triglavski narodni park, B razred pa je preizkusil nordijsko hojo), po kosilu pa je sledila menjava skupin. Zvečer smo imeli zanimiv kviz. V četrtek dopoldan smo imeli daljši pohod. Po kosilu pa ponovno aktivnosti po skupinah. Naša skupina si je ta dan ogledala Liznjekovo domačijo.

Matevž, Anej, Vid, David, Jakob

V sobi 28 šest nas je,
vsi sovražimo bujenje,
najbolj pa prdenje
in smrdenje.

Jan in Vid šaljivca sta,
vsako jutro šalo izmenjata,
malo manj pospravljata,
a vseeno ne nagajata.

Filip in Leon zahajata v ženski svet,
čeprav ne znata niti pet,
včasih pa stvari ne moreta dojet.

Matija in Luka posebna sta,
saj včasih na WC vdirata,
včasih se celo upirata
in mastne šale spirata.

V naši sobi prav fino je,
čeprav mnogokrat preglasno je,
ko učiteljica v sobo vstopi,
nepričakovano veselje zaloti.

Jan, Vid, Leon, Filip, Matija, Luka

BILI SMO V CIRKUSU

V petek pred velikonočnimi prazniki smo se učenci 1., 2. in 3. razreda ONIS odzvali prijaznemu povabilu cirkusa Kellners, ki je gostoval v Lenartu, in si ogledali njihovo predstavo. Večina učencev je bila v cirkusu prvič, zato so predstavo nestrpno pričakovali in v njej tudi zelo uživali. V jutranjem krogu so tako povedali:

Meni je bilo všeč, ko je radio ugasnil, klovn pa je še naprej plesal. Pa ko je dal »teto« v kanto in zabil notri metle. In gospod nam je dal balone. (Ana, 2. č)

S klovnom smo si podajali žogo. (Živa, 3. č)

Žoga je bila velika kot lubenica. (Tia, 2. č)

Konjiček je plesal. (Zala, 3. č)

V cirkusu mi je bilo všeč. Najbolj všeč mi je bila kravica. (Neža, 1. č)

Šotor je bil velik in temen, zunaj pa je bilo svetlo. Najbolj mi je bil všeč klovn, ki je žongliral s keglji. (Amadej, 2. č)

Učenci ONIS

AKCIJA ZBIRANJA ODPADNEGA PAPIRJA

V aprilu je potekala akcija zbiranja odpadnega papirja. Akcija je bila zelo uspešna, saj smo zbrali kar 30 ton odpadnega papirja. Veseli nas, da so se prav vsi razredi odzvali in zbirali papir. Zahvaljujemo se vsem, ki so pripomogli k uspešnosti akcije. Vabimo pa vas, da že sedaj shranjujete papir za naslednjo akcijo, ki bo v jesenskih mesecih.

Zbrani kilogrami po razredih:

RAZRED	KG	RAZRED	KG
1.a	1113	5.c	988
1.b	1674	6.a	1141
1.c	953	6.b	1203
2.a	717	6.c	748
2.b	2328	7.a	1771
3.a	744	7.b	1225
3.b	1350	8.a	2384
4.a	1025	8.b	2197
4.b	1156	9.a	1189
4.c	1263	9.b	2740
5.a	617	ONIS	639
5.b	1312		

EKO tim OŠ Lenart

NARAVOSLOVNA URA V VRTNARIJI

Lepega aprilskega dopoldneva smo se prvošolci odpravili do Cer cveta. Vrtnarka nam je predstavila rastline, ki jih gojijo. Učenci so nazorno povedali, kaj vse rastlina potrebuje za svoj obstoj. Ogledali smo si rastlinjake ter prodajalno, kjer smo bili navdušeni nad akvariji, predvsem pa nad njihovimi prebivalkami – ribami. Najbolj smo bili veseli, da nam je vrtnarija podarila sadike rožic, ki smo si jih posadili sami kar v rastlinjaku s prav zares pravim strojem za sajenje.

Razredničarke z vzgojiteljicama

OBISK PRI ČEBELARJU

Vsako leto se učenci razveselijo učne ure pri čebelarju, kjer spoznajo, kako pomembne za Zemljo so naše čebelice.

Učenci 2. razreda

PROJEKT RASTEM S KNJIGO V ŠOLSKEM LETU 2018/2019

Letošnji sedmošolci so sodelovali v že trinajstem projektu Rastem s knjigo. V letošnjem šolskem letu smo se za obisk Knjižnice Lenart odločili že 25. septembra 2018. Razlog je preprost. Cilj projekta je spodbujanje branja kvalitetne mladinske literature, zato vsak sedmošolec prejme v dar knjigo. Letošnja knjiga Avtobus ob treh (avtorica Nataša Konc Lorenzutti) pa je bila izbrana tudi za Cankarjevo tekmovanje v 6. in 7. razredu. Smiselno je bilo, da sedmošolci knjigo dobijo čim prej, zato smo z obiskom pohiteli. V Knjižnici Lenart so nas sprejele kar tri prijazne knjižničarke, s katerimi smo preživeli poučni in prijetni šolski uri. Knjižnico so si sedmošolci temeljito pogledali in se čudili zakladom, ki so shranjeni v njej. Prisluhnilni so odlomku iz knjige, ki jih je v trenutku navdušil, potem pa je že skoraj zmanjkalo časa za seznanjanje z vsem, kar uporabnikom ponuja e-knjižnica. Še kviz o knjigi so dobili, poslovili pa so se z obljubo, da podarjeno knjigo vsi preberejo, Knjižnico Lenart pa pridno obiskujejo.

Karolina Divjak, koordinatorica

BRALNI PROJEKT NAŠA MALA KNJIŽNICA V PODALJŠANEM BIVANJU

V letošnjem šolskem letu smo se učiteljice podaljšane bivanja 1. in 2. razredov odločile, da se vključimo v bralni projekt Naša mala knjižnica. Vsak mesec smo v oddelku prebrali eno izmed ponujenih slikanic, vseh skupaj šest, in na ta način spoznavali vsebine zanimivih zgodbic, ob tem pa tudi različne pisatelje in ilustratorje. Po vsakem branju so nas čakale različne naloge v Ustvarjalnikih, ki so jih učenci ob vključitvi v projekt dobili brezplačno. Skozi projekt nas je vodil zajček Srček, ki je junak iz prve zgodbe, Skuhaj mi pravljico. Lutka zajčka in zvezek vtisov sta potovala z učenci v njihove domove. Zajček je v družinah spoznaval nove prijatelje, z otroki obiskal različne kraje in doživel veliko dogodivščin. Starši so doživetja otrok zapisali in podkrepili z zanimivimi fotografijami, učenci pa so dodali ilustracijo in kakšno poved o zajčku.

Predstavljamo krajše izseke zapisov učencev iz 1. b razreda:

In se je pričelo zajčkov potepanje. Zelo sem vesela, da je zajček na obisk prišel najprej k meni. (Laura)

Zajčka Srčka je doma čakalo presenečenje, saj je moj brat Jakob (iz 2. razreda) domov prinesel čisto enakega zajčka. Bila sta enaka kot enojajčna dvojčka. (Filip)

Zvečer me je zajček spremljal v posteljo. Močno sem ga objela ter zaspala. (Kaja)

Popoldne sem ga odnesel s seboj v glasbeno šolo, ki jo obiskujem. Tam mu je bilo zelo všeč, saj veliko pojemo. (Matic)

Z zajčkom in mojima bratrancema smo spuščali zmaja, z zajčkom sva gledala risanke in skupaj spala. (Patrik)

Zajček je hodil z mano po toliko poteh. Moja mama pravi, da je vesela, da se ni izgubil. (Iza)

Skupaj z mano je bil zajček povsod po hiši. Ko sem se zvečer kopala, je sedel na polički. Ni se kopal, ker ni imel kopalk. (Eva)

Skupaj z zajčkom sva odšla na obisk k sestrični Elin Tiari. Tam smo se igrali in se gugali na gugalnici. (Zoja Aurora)

Ko sva z zajčkom prišla iz šole, sva postala lačna. Privoščila sva si korenček. (Gal S.)

Končno je prišel zajček tudi k meni. Skupaj sva odšla k babici in dedku. (Maj)

Z zajčkom sva se igrala s traktorji, z avtomobili, pa tudi z bagrom sem ga naučil kopati jame. (Marsel)

Skupaj sva preživela tri zabavne dni. Z zajčkom sva igrala šah z mojo teto Gabrijelo. (Maksima)

Zajčka sem predstavil svoji družini. Posebej se ga je razveselila moja starejša sestra Nikita. (Mihael)

Zajčka Srčka sem nestrpno pričakovala. Tako sem bila vesela, da sem skoraj pozabila svojo šolsko torbo na stopnicah v šoli. (Doroteja)

Zajčka sem pokazal tudi mojemu kužku Čapiju. Hvala ti zajček za lep vikend, ki sem ga lahko preživel ob tebi! (Vid)

Z mamo, sestrico Laro, bratcem Gašperjem in zajčkom smo skupaj odšli na sladoled in potem peš domov, a zajček Srček se je vso pot peljal v Larinem vozičku. (Zala)

Bila sem presrečna, da sem končno dobila zajčka, saj sem se ga zelo veselila. (Lija)

Zajček Srček se je igral z mano v sobi z drugimi igračami, zelo je užival. (Evelin)

Vsak trenutek, ko sem zajčka dal iz rok, ga je takoj pocrkljala moja sestra Vita. (Gal H.)

Hvala zajček za tvoj obisk in lepo potuj do drugih, pa še kdaj pridi k meni! (Neo)

Pa sem ga tudi jaz dočakala. Zajček je prišel k meni na prav poseben dan, saj je moja sestra Alina praznovala svoj 5. rojstni dan. (Lia)

In tako se je zaključilo zajčkov potovanje.

Tadeja Volavšek

BRALNA ZNAČKA V ŠOLSKEM LETU 2018/2019

Bralna značka je vsesplošno slovensko gibanje in prostovoljna dejavnost, ki že skoraj šestdeset let učence spodbuja k branju in dviga njihovo bralno kulturo. Osnovni cilj branja za bralno značko je vzgojiti bralca, ki bo rad bral vse življenje. Bralno leto se vsako šolsko leto začne 17. septembra, na dan zlatih knjig, in zaključi 2. aprila, ki je mednarodni dan otroške literature in rojstni dan pravljicarja Hansa Christiana Andersena, ali kasneje. Vanjo so vključeni učenci od 1. razreda do zaključka šolanja. Za uspešno opravljeno bralno značko prejmejo na koncu šolskega leta priznanje, če osvojijo bralno značko vsa leta, pa v devetem razredu postanejo zlati bralci.

Tudi na naši šoli se zavedamo pomena branja, zato spodbujamo učence, da se odločijo za branje v okviru bralne značke (BZ). Do 5. razreda opravljajo BZ pri razredničarkah oz. razredniku, od 6. razreda naprej pa pri šolski knjižničarki. Zadnja leta opažam, da se za BZ odloča vse manj učencev, zato sem toliko bolj vesela, ko se kak razred (v mislih imam razrede od 6. naprej) odloči, da bodo vsi opravili BZ. Letos je to uspelo učencem 6. C! Nič se ne zgodi samo od sebe, vem, da se za to veselo novico skriva ogromno spodbud ge. Tadeje Kurnik Hadžiselimovič, njihove razredničarke, in seveda staršev.

Upam, da se naslednje leto pridruži še kdo. Pa naši zlati bralci? Letos jih je 9 (**Tine Jemenšek, Inja Majcenovič, Elisa Potrč, Kaja Rajter, Larisa Rola, Vita Šebart, Jurij Šuman, Lana Žižek in Lara Žnuderl**). Če seštejem vse minute, ki smo jih v teh štirih letih preživeli skupaj, se minute podaljšajo v ure, ki se jih bom z veseljem spominjala. Iskrene čestitke, zlati bralci, in naj vas dobre knjige spremljajo tudi v prihodnje.

Letošnji zaključek BZ je bil nekaj posebnega, saj je med nas prišel zelo »vroč« pisatelj kriminalk in biografij, ki izhaja iz našega mesta. To je Tadej Golob. Preberite intervju, ki ga je z njim naredila devetošolka Anja, in uživajte.

Karolina Divjak

Anja Ketiš Radič, 9. a

INTERVJU S TADEJEM GOLOBOM

Imate zelo pestro življenje; ste pisatelj, novinar, kolumnist in za po vrhu še alpinist. No, tudi prosti čas znate zelo dobro zapolniti s predvsem športnimi dejavnostmi. V prostem času vas bomo namesto na kavču pred televizijo veliko hitreje našli nekje zunaj, lahko tudi v gorah. Pa nam povejte kaj več o tem. Od kje ta velika ljubezen do plezanja?

Najverjetneje se je rodila kar tu, v Lenartu. Ko smo bili še otroci, smo imeli srečo - televizija je sicer bila, vendar program ni bil zanimiv tako kot danes, kar je v redu, saj si raje šel ven; tako ali tako nisi imel kaj za gledati. Spomnim se, da sem kot otrok ogromno časa preživel v gozdu - zmeraj mi je bilo najbolj všeč plezanje po drevesih. In od tu naprej se je najverjetneje razvijala moja ljubezen do plezanja. Vedno, ko smo šli na morje, me je skoraj bolj zanimala obala kot pa dejansko morje; v Lenartu ni nobenih skal, kar sem pogrešal. Ko smo se vozili

v Zagreb, čez Ptuj pa tam naprej blizu Trakoščana, sem vedno videl neke skale in sem tako vsakič komaj čakal, da bom lahko spet plezal po teh skalah. Ampak ko sem kot odrasel enkrat šel mimo teh skal, sem ugotovil, da so bili samo nekakšni kupi peska. Zanimivo, kako se ti kot majhnemu otroku vse zdi tako veliko. Zanimale pa so me tudi knjige, zelo rad sem bral Dvajset tisoč milj pod morjem, Skrivnostni otok, Petnajstletni kapitan ...

Prebrala sem, da ste se podali na nekatere od najvišjih vrhov sveta. Kakšne so priprave na tak podvig? Ali je ob plezanju na nevarne vrhove prisotnega kaj strahu, pa še ob tako neustrašnih alpinistih?

Preden sem šel na Everest, sem plezal že trinajst let, kar je nujno potrebno, če hočeš biti vsaj malo varen. Na podvigu so se tudi meni zgodile stvari, da vem, da ne bi mogel priti dol z vrha, če ne bi imel že toliko izkušenj za sabo. Strah pa je čisto vedno prisoten in je tudi potreben, saj je brez strahu zelo nevarno; poznal sem precej ljudi, ki jih je bilo manj strah kot mene. To sem jim sicer zavidal, saj se mi je zdelo, da mogoče pretiravam, da je moj strah prevelik in da v resnici ni tako grozno, kot se je meni zdelo, vendar se je na žalost na koncu izkazalo, da sem imel prav jaz, zato ker so vsi ti ljudje že mrtvi, ker so se preslabo varovali ali so šli predaleč. Tako da ja, strah mora biti, vendar če je dovolj velika želja, premagaš tudi strah in se odpraviš plezat tudi na Everest.

Prepričana sem, da bi nam o vaših plezalskih podvigih lahko razlagali ure in ure, danes pa nam na kratko prosim opišite enega izmed njih.

Zelo zanimive stvari so se mi zgodile prav na Everestu; trije smo se vračali nazaj in smo se na južnem vrhu, ki je nekje sto metrov nižje od glavnega, spomnili, da nismo z vrha vzeli nobenega kamna za spomin, no pa saj tudi ne bi mogli, ker je bil vrh čisto pokrit s snegom. Je pa tam ven gledala ena skala in sem tako prosil prijatelja, naj mi da par kamenčkov v nahrbtnik. To pa je bilo zadnje, kar se spomnim; v naslednjem trenutku sem bil sam. Ne vem, ali sem zaspal ali kaj se je zgodilo, ampak tistih dveh prijateljev ni bilo več. Tako da sem se moral sam znajti. Bil sem totalno utrujen - takrat nisem več uporabljal dodatnega zraka iz jeklenk. Še ena zanimiva stvar pa je bila, da sem slišal neko stokanje. Zaradi višine nisem bil čisto pri sebi in sem potreboval kar nekaj časa, da sem ugotovil, da je bil to moj glas; nikogar ni bilo zraven, slišal sem sam sebe. Potem pa sem postal tako utrujen, da nahrbtnika nisem mogel več nositi in sem si rekel, da ga bom vrgel in se bo odkotalil do šotora, katerega sem že videl par sto metrov nižje. Nahrbtnik se je dvakrat odbil in zletel čez neko steno in tako sem vedel, da se ne smem spustiti, ker bom še sam tako zletel, vendar sem se prepričal, da mi bo uspelo in sem se vseeno spustil. Odločitev pa ni bila najboljša, bilo je zelo nevarno; skoraj bi res zletel čez to steno, saj sem se komaj ustavil. Take stvari se nenehno dogajajo na takih podvigih, na žalost je velikokrat potrebna tudi sreča.

Ste izjemen športnik, alpinist in tudi uspešen pisatelj. Kaj vas je navdušilo za pisateljstvo?

Zelo podobna zgodba je s tem, kot je bila z mojimi plezalnimi začetki, o katerih sem prej govoril. Še sam ne vem, to je bilo v meni. Najprej sem ogromno bral, sploh v osnovni in srednji šoli, včasih sem prebral štiristo strani na dan. Iz tega se je očitno razvila želja, da bi tudi sam kaj napisal. Vendar pa je pisanje lastnih knjig moralo počakati kakih deset let zaradi moje želje po plezanju.

Torej vas ne navdušuje le pisanje, ste tudi zavzet bralec. Katere knjige najraje berete?

Zelo različne. Ko sem hodil v osnovno in srednjo šolo, sem imel obdobje, ko sem bral kriminalne romane, recimo Conana Doylea (Sherlock Holmes) in Agatho Christie. Nato me je kar naenkrat začela zanimati znanstvena fantastika in sem prebral kar vse, kar je bilo v knjižnici o znanstveni fantastiki, nato sem bral pustolovske romane in romane za odrasle. Zdaj pa berem najrazličnejše knjige, kdaj pa kdaj kako kriminalko, poskušam brati kakšno klasiko; teh mi manjka. Včasih pa preberem tudi kaj, kar sem že prebral.

Predstavili ste se s knjigo Z Everesta, kjer beremo o vašem zgodovinskem spustu s smučmi, za vaš literarni prvenec Svinjske nogice pa ste leta 2010 prejeli nagrado Kresnik. No, bolj popularne pa sedaj so pri vas kriminalke. Kaj vas navdušuje pri pisanju kriminalk?

Zelo sem si želel pisati kriminalke, ker se mi je to zdela zelo zahtevna stvar. In imel sem prav; dejansko je pisanje kriminalk zelo zahtevno, zato sem vesel, da kot pisatelj nisem začel s kriminalkami; preden sem se lotil kriminalk, sem napisal deset knjig. Pri pisanju kriminalk moraš obvladati vse, tako kot pri drugih knjigah, vendar pa moraš zraven tega imeti še dobro zgodbo, kar je zelo zahtevno, saj se mora vse ujemati, čas, kraj ... Jasno, da je zgodba izmišljena, vendar ne sme biti za lase privlečena. Tako da ja, to se mi zdi najtežji žanr.

Vaša kriminalka Jezero je bila leta 2017 najbolj prodajana knjiga pri nas. Zaupajte nam vašo skrivnost; kaj je potrebno, da nekdo napiše dobro kriminalko?

Mislim, da tako kot pri vsaki knjigi, mora biti to, kar sem že prej rekel. Pri kriminalki pa mora biti dober še kriminalni okvir zgodbe. Zelo dobro je, če bralci čisto do konca knjige ne ugotovijo, kdo je storilec. Drugače pa enako kot pri drugih knjigah - dogajanje mora biti lepo opisano, liki, ki nastopajo, morajo biti dodelani, da niso čisto drugačni ali čisto enaki ...

V knjigah morate zraven zgodbe obvladati tudi osebnosti karakterjev, da si bralci lahko v živo predstavljamo določen lik. Ali si osebnosti vseh svojih karakterjev popolnoma izmislite ali bi lahko rekli, da nekateri predstavljajo osebnost tudi ljudi iz vašega resničnega življenja?

Da, točno to. Jaz si vedno nek karakter zgradim na osebi, ki jo že poznam; na tak način mi gre lažje - temu rečem, da vzamem njegov DNK, nato pa karakter kar sam zraste. Vendar pa ni nujno, da je na koncu isti, kot ta oseba, na podlagi katere je bil zgrajen.

Pišete pa tudi biografije. Kaj vas je navdušilo v tej smeri?

Pravzaprav sem z biografijami začel po Everestu. Prva je bila o Petru Vilfanu. Biografije so zelo dober žanr, ker so neke vrste hibrid med novinarstvom in pisateljevanjem; lahko so bližje enemu, lahko pa drugemu. Odvisno, kako so zgrajene. Osebnostno rad delam z zanimivimi ljudmi in biografije se načeloma pišejo o zanimivih ljudeh. S pisanjem biografij sem spoznal ljudi, ki jih drugače ne bi. Nekaj talenta za to imam, najverjetneje tudi zato, ker sem precej časa delal kot novinar, sedaj pa tudi živim od tega.

Ali se kdaj zgodi, da na človeka, o katerem ste pisali, začnete gledati popolnoma drugače, popolnoma spremenite mnenje, ki ste ga imeli pred pisanjem njegove ali njene biografije?

Da, ravno to je najlepše. Najlepše je to, da se znebiš nekih predsodkov; mi imamo vedno neke predsodke v glavi in če ljudje ne ustrezajo tem našim okvirom v glavi, jih kar označimo za slabe ali neprimerne. Ko delaš z različnimi ljudmi, pa ugotoviš, da ima nek svoj prav - mogoče se ti z njim ne strinjaš, ampak ima prav v nekem svojem pogledu in tako postaneš bolj toleranten do te osebe. Odkar pišem te biografije, pa tudi intervjuje, znam širše, bolj odprto gledati.

Ne smemo pa pozabiti, da ste delali tudi kot novinar. Kakšne so vaše izkušnje s tega področja?

Zelo rad sem delal kot novinar. To se mi je zdelo zanimivo, ker spoznaš zelo različne ljudi, ukvarjaš se z različnimi temami in se poglobiš v nekatere teme, v katere se drugače ne bi. Je pa sicer problem, da vedno manj ljudi bere tiskane medije, kar me kar malo spravlja v slabo voljo, saj se to ne da nadomestiti z gledanjem televizije - naši možgani bolje delujejo, če beremo direktno s papirja. To, kar pa sem najraje delal pri novinarstvu, pa so bili intervjuji. In to tudi še vedno počnem; biografija je namreč en zelo dolg, poglobljen intervju.

Kaj so za vas pozitivne in negativne lastnosti tega poklica?

Zraven teh, ki sem jih že povedal, je negativna lastnost tudi ta, da je vedno težje preživeti kot svoboden novinar. Tak novinar sem bil tudi sam, saj nisem bil nikjer dejansko v službi. Pozitivno pri tem poklicu pa je to, da ni dolgočasen poklic, nenehno spoznavaš nove ljudi, družbeno je tudi izjemno koristen; brez novinarjev se stvar sesuje.

Kakšni pa so vaši načrti za prihodnost glede vaše kariere?

Trenutno pišem dve knjigi: ena je biografija enega zelo zanimivega človeka, zraven tega pa pišem tretji del kriminalke. Ko napišem ta tretji del, bom mogoče vzel krajšo pavzo pri pisanju kriminalk, ne vem, bom še videl. Po moji kriminalki Jezero se je zdaj posnela šestdelna TV serija, sedaj jo montirajo, na spored pa bo prišla konec leta. Bomo videli, če se bo isto zgodilo z mojo drugo kriminalko, Leninov park. Želel bi si pa tudi, da bi moje knjige prišle v tujino; nekatere sicer že so, recimo Zlati zob je preveden v bolgarščino, hrvaščino in nemščino, Svinjske nogice so tudi že bile prevedene v par tujih jezikov. Vendar bi rad, da bi bila moja dela prevedena tudi v angleščino.

Morda načrtujete še kak podvig v gore?

Ja, imam neke svoje cilje, katerih še nisem dosegel pri nas, v naših gorah. Predvsem gre to za prvenstvene smeri; rad bi plezal tam, kjer še ni nihče plezal. To me zelo zanima, saj je zvrst plezanja v podvig vključeno tudi raziskovanje - podajaš se v neznano. Z eno smerjo se ukvarjam že šest, sedem let - to smer po eni steni bi rad dokončal. V prihodnosti pa bi rad šel tudi v Himalajo. Mislim sem iti letos jeseni, vendar se mi je nabralo preveč dela s temi knjigami.

Sedaj živite v Ljubljani, svoje otroštvo pa ste preživeli prav tu, v Lenartu. Mogoče nam zaupate kak lep spomin ali zanimivo prigodo iz vašega otroštva?

Teh je milijon, vendar vem, da se bom spomnil ravno najbolj butaste. Tukaj pod šolo, kjer je klanec, smo se včasih vozili z vozički s krogličnimi ležaji, to je noro ropotalo, vendar nam je bilo všeč. Enkrat pa smo se obmetavali z jabolki. Jaz sem jabolko vrgel tako močno, da sem nekomu, ki se je mimo pripeljal z avtom, zlomil šipo. Od strahu sem zbežal, vendar je ta človek nekako izvedel, kdo sem, in je na koncu moj oče plačal za novo šipo.

Danes pa ste obiskali tudi vašo osnovno šolo - kakšni so vaši spomini na dni v teh klopih?

Tudi teh prigod je veliko; pri spodnji šoli smo včasih »kič kuglali« s kostanji, okoli cerkve smo nekaj kopali in izkopali okostje, saj je bilo nekoč okoli cerkve pokopališče. Spomnim se, da smo v osmem

razredu mesec dni prej končali s poukom, ker se je začel graditi novi del šole in smo pomagali seliti klopi in podobne reči.

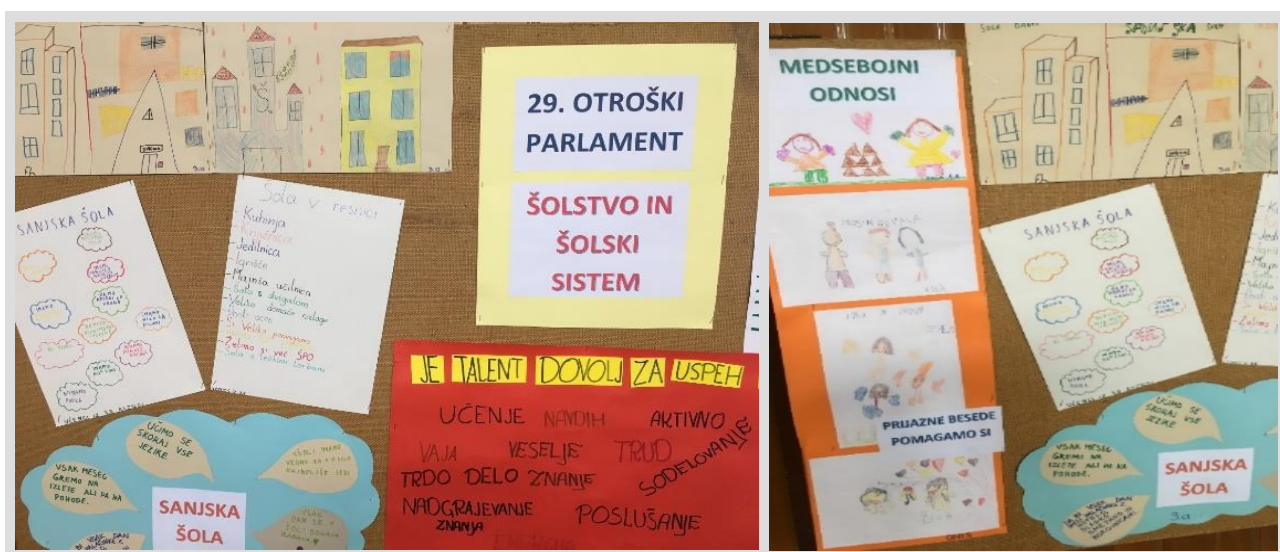
Kaj bi za konec sporočili zavzetim bralcem naše šole, pa tudi tistim, ki jih branje ne navdušuje tako zelo?

Branje je zelo pomembna zadeva; znanstveniki so ugotovili, da se naši možgani razvijajo prav z branjem. Mi seveda mislimo o besedah pri branju - teh se ne moreš nikjer drugje naučiti. Seveda s pogovorom tudi, ampak z branjem se ti širi besedni zaklad in tako bolje razmišljaš, postaneš pametnejši. In to je dejstvo, to je dokazano.

Anja Ketiš Radič, 9.a

OTROŠKI PARLAMENT: ŠOLSTVO IN ŠOLSKI SISTEM

Letos je potekal 29. OTROŠKI PARLAMENT, ki je bil nekoliko drugačen od preostalih do sedaj, saj je imela tema enak naslov kot lansko leto. V prejšnjem šolskem letu smo temo ŠOLSTVO IN ŠOLSKI SISTEM podrobneje spoznali in o njej razpravljali, letos pa temo nadgradili z naborom in izborom idej, ki bi jih na naši šoli želeli spremeniti, izboljšati in skozi različne aktivnosti udeležiti. Tako so predstavniki oddelkov na srečanjih razpravljali, kako živijo in čutijo naš šolski sistem, kako se počutijo v njem, kaj je v njem dobrega in zanimivega ter kaj je manj dobrega in bi bilo po njihovem mnenju potrebno spremeniti oziroma izboljšati. Na razredni ravni so se učenci 1. in 2. razreda ter mlajši učenci ONIS-a in učenci PPVI-ja pogovarjali na temo medsebojnih odnosov, učenci 3. razreda primerjali sanjsko šolo in našo šolo, učenci 4. razreda pa ugotavljali, ali je talent dovolj za uspeh. Nastali so zapisi in likovni izdelki.

Petošolci in šestošolci so se na razredni ravni pogovarjali o šolskem delu v šoli in doma ter ugotavljali, kakšen je recept za uspeh v šoli. Sedmošolci in osmošolci so iskali rešitve, kako bi postali čim bolj aktivni učenci, devetošolci pa razpravljali, kakšen je smisel šole za življenje. Tema pogovora so bili tudi odnosi na šoli, odnosi med učenci ter med učenci in učitelji. Na srečanjih parlamentarcev, teh je bilo letos šestnajst, so učenci glede na dane predloge v oddelkih naredili izbor dobrih idej za spremembe in izboljšave na naši šoli. Za vsako izbrano idejo so pripravili akcijski načrt, le-te pa so predstavili na zasedanju šolskega otroškega parlamenta, ki je bil 4. marca na naši šoli.

Predlogi so bili sledeči: izvajanje učne pomoči – prostovoljstvo; druženja učencev s pogovori na izbrane teme; drugačna organizacija prehrane pri malici in kosilu; prenova sanitarij.

O vseh predlogih so učenci razpravljali z ravnateljem in s prisotnimi učitelji ter prišli do zaključka, da je že v letošnjem šolskem letu oz. z novim šolskim letom možna izpeljava druženja učencev s pogovori na izbrane teme v popoldanskem času. Izvajanje učne pomoči – prostovoljstvo - naj ostane

na takšni ravni, kot poteka sedaj, in sicer da v dogovoru z učitelji posameznih predmetov in razredniki znotraj oddelka sošolci nudijo pomoč drug drugemu. Glede drugačne organizacije prehrane zaradi gneče v jedilnici bo potrebno počakati še kakšno leto, ko se bo s prenovo in dograditvijo šole reševal problem prostorske stiske, prav tako pa je takrat v načrtu prenova sanitarij. Ob koncu zasedanja šolskega otroškega parlamenta je sledilo glasovanje za izbor treh predstavnikov, ki se bodo udeležili medobčinskega srečanja. Izbrani so bili: Žiga Žižek, Leander Mark Zelenko in Rok Dajčman. Na medobčinsko srečanje, ki je bilo 6. marca v Lenartu, pa sta odšla še predstavnika Filip Vinter in Aljaž Pekar. Vsi omenjeni učenci so sodelovali v delavniškem delu, v razpravi pa le prvi trije izglasovani. Med njimi se je z dobrim poznavanjem tematike, s spretno retoriko, z izvirnimi idejami ter iznajdljivostjo v novih situacijah najbolje izkazal Žiga Žižek. V glasovanju je bil kot drugouvrščen izbran, da se je 14. marca udeležil regijskega srečanja v Mariboru in 8. aprila nacionalnega otroškega parlamenta v državnem zboru v Ljubljani, za kar mu iskreno čestitam!

Regijski OP v Mariboru.

Žiga in Jure, predstavnika iz Lenarta.

Nacionalni OP v Ljubljani.

Za 30. OTROŠKI PARLAMENT so mladi parlamentarci na nacionalnem otroškem parlamentu izbrali temo

MOJA POKLICNA PRIHODNOST.

Tadeja Volavšek

I-CANKAR

V četrtek, 28. 3. 2019, smo si učenci OŠ Lenart v Domu kulture Lenart ogledali gledališko predstavo z naslovom **iCankar**. Na izviren način predstavljene prelomne točke pisateljevega življenja so predstavili znani slovenski igralci, **Domen Valič, Nataša Keser in Jure Kopušar**. Napeta detektivka za mlade je bila sestavljena iz resničnih dogodkov Cankarjevega življenja in dogodkov, ki jih je spletla njegova domišljija. Po predstavi se je z igralci pogovarjala naša učenka, Anja Ketiš Radič.

Osrednje vprašanje detektivskega raziskovanja v predstavi je Kdo je Ivan Cankar. Kdo pa je Ivan Cankar za vas?

DOMEN: Intelktualno izjemno močna oseba, čustveno pa en zmeden dečko.

Kateri del predstave vam je najbolj všeč?

JURE: Meni osebno je najbolj všeč del, ko se začne »grozljivka«. Všeč mi je, kako smo lahko iz precej dolge pisane besede Polikarpa v 15 minut strnili zgodbo z dimom, lučkami in ostalim.

Najverjetneje vam je do sedaj s predstavo iCankar uspelo pridobiti marsikateri odziv mladih. Mislite, da vam je uspelo spremeniti tudi njihov pogled na Cankarja?

NATAŠA: Hm, to bi morala pa vprašati njih. Glede na odzive bi rekla, da jim sigurno nekaj od tega ostane. Mogoče drugače pogledajo na Cankarja in njegova dela kasneje, ko pridejo domov.

Ali je kateri del predstave še posebej težko izvedljiv in ali je za katerega bilo potrebno še posebej veliko vaje?

DOMEN: Mogoče to, da je bilo veliko informacij novih za nas. O ženskah, o tem, kakšen je bil v zasebnem življenju. Informacij je bilo veliko in treba je bilo izbrati najbolj zanimive, najbolj sočne.

JURE: O Cankarju piše veliko stvari in mi smo izbrali tisto, kar ga najbolj oriše. Nekaj iz njegovega osebnega, intimnega življenja in nekaj oz. večino iz njegovega dela.

NATAŠA: Mogoče tiste stvari, ki niso tako znane o njem, ampak so zanimive na drugačen način. Takšne stvari smo iskali.

DOMEN: Našli smo še precej zanimivih, »luštih« stvari, ki smo jih kasneje zaradi dinamike predstave dali ven. Recimo, ko sta dva nemška žandarja na Rožniku govorila po nemško, Cankar je pa tam sedel za mizo in ju je začel nadirati, da naj govorita slovensko, ker sta v Sloveniji, kljub temu da takrat še ni bilo Slovenije kot take. Žandarja sta ga aretirala. Avtoriteti se je postavil naproti.

NATAŠA: Kljub temu da je znal nemško, ni hotel odgovarjati v nemščini.

Kaj pa vaš pogled na Ivana Cankarja? Ga zdaj drugače doživljate, ko ste se vanj tako poglobili?

JURE: Vedno je dilema, kako ti sploh Cankarja v osnovni šoli predstavijo. Lahko da ti je potem dolgočasen, da je preveč slovensko, preveč socialno. Verjetno moraš biti precej čustveno inteligenten in odrasel, da razumeš, kaj je dejansko hotel napisati. O življenju, takratnih razmerah, o tem, kaj se je njemu dogajalo. In ko tako globoko razumeš njegovo življenje, potem vidiš, da je bil genialen mojster; kot pisatelj in človek.

DOMEN: Sam mislim, da sem Cankarja bolje spoznal šele v srednji šoli. Predstavljal mi je temačnost, socialni realizem, zdel se mi je težek za predelati in razumeti. Sploh če ga študiraš pomladi, ko zunaj sije sonce, cvetovi cvetijo, ti pa bereš, kako nekdo bos teče po pesku in krvavi. Ne moreš tega čisto razumeti. Sploh jaz, ki sem mestni otrok. Zato mislim, da je ta predstava ravno zato pomembna, da se otroci začnejo z njim ukvarjati, še preden se sploh srečajo z njegovimi deli. Spoznajo ga kot človeka in kasneje lažje berejo njegove zgodbe.

NATAŠA: Tudi meni se zdi zdaj, po predstavi, bližji kot človek. Bolj je »iz mesa in krvi«, čeprav so mi bile njegove zgodbe že prej zelo všeč. Mogoče smo imeli takšne učiteljice, da so nam ga tako predstavile. Cankar se mi je vedno zdel resen, zdaj pa se mi zdi bolj samo človek s svojimi napakami in posebnostmi.

DOMEN: To je zato, ker je Nataša doma z Vrhnike in so Cankarja drugače jemali. (smeh)

Katera od predstav, v katerih ste do zdaj igrali, vam je najbolj všeč?

DOMEN: Uh, to je pa res težko vprašanje. Igral sem v veliko različnih žanrih, od mjuzikla do monodrame. Toliko časa namreč delaš eno predstavo, da se z njo povežeš, jo imaš rad, jo vzljubiš. In tudi če ni najboljše predstava, jo imaš rad in je tvoja. Na drugačen način se povežeš s publiko v komediji kot pa v drami. Ne morem ti dati odgovora na to vprašanje.

NATAŠA: Meni je vsaka predstava svojstven izziv in imam prav vse rada. To je tako, kot da bi me vprašali, kateri od vseh fantov mi je bil najljubši. Vsak na svoj način, vsak zase.

JURE: Zdi se mi, da si predstave zapomnim po procesu. Vedno se stkejo posebne vezi, z enimi manj, z drugimi več. Z nekaterimi smo postali zelo dobri prijatelji ne samo na odru ampak tudi osebno.

NATAŠA: V vsako predstavo daš tudi neke svoje vsebine. Zmeraj si ti del predstave. Ne da jo samo izvajaš, ampak poiščeš znotraj sebe stvari, ki bi jih rad dal v predstavo. In tako predstava postane del tebe. Ne moreš izbrati, kateri del tebe ti je najljubši.

To, kar mi gledalci vidimo s svojih stolov, velikokrat izgleda preprosto, saj je vse skupaj izvedeno z neko lahkoto, predstava pa teče povsem gladko. Kakšno pa je ozadje takšnih predstav? Kako dolgo se je treba pripravljati, da je vse izvedeno brezhibno?

DOMEN: Za posamezno predstavo trajajo vaje nekje dva meseca. V bistvu vse tvoje prejšnje predstave vplivajo na to, kako bo izgledala predstava, ki jo v tistem trenutku pripravljáš. Kot igralec se gradiš. Podobno kot pri športnikih. Gre za leta treningov in poizkusov, porazov in zmag. iCankar je nastajal sproti. Dogovarjali smo se, katere vsebine bomo uporabili in kako jih bomo izvedli. Izziv je bil, kako ga približati otroku, ki je star 9, 10 let.

NATAŠA: Konkretno za to predstavo smo imeli veliko materiala o življenju Ivana Cankarja in potem smo iz tega delali improvizacije. Iz tega se počasi začne sestavljati zgodba, ki jo povezuješ v celoto glede na to, kaj hočeš sporočiti.

DOMEN: Kako Nataša vstaja iz groba kot Polikarp, v predstavi mogoče traja kakšnih 5 sekund, za tem pa je lahko tudi 10 minutna fizična improvizacija. Torej razmišljanje, kako bi se obnašal živi mrtvec, kako bi hodil, traja dalj časa, na koncu se vidi le končni produkt. Priprava in raziskovanje sta najpomembnejša.

Kako pa igralci »skačete« iz ene osebnosti v drugo? Ali se lahko vživite v vsak karakter?

NATAŠA: Igraš se. Ne igraš kot »acting«, ampak kot »playing«. Kot en otrok.

JURE: Res pa je, da so nam ene stvari bolj pisane na kožo in lahko že na prvi vaji velik del nekega lika objameš, neki drugi lik pa lahko zares razumeš šele po petnajsti predstavi.

NATAŠA: Ko si otrok, imaš lahko pet lutk ali pet različnih igračk, vsaka ima svoj glas in svojo osebnost. To se mi zdi dobra primerjava, izhodišče je podobno glede naših vlog. Včasih dobiš odpor do kakšnega lika in ponavadi so to liki, ki imajo lastnosti, ki jih imaš sam. Ampak ko ta lik predstavljaš na odru, se pa zanj zavzameš.

Kaj po vašem mnenju odlikuje dobrega igralca?

DOMEN: Dober igralec mora biti len in imeti okrog sebe ljudi, ki niso leni in ga »terajo«. In zaradi tega, ker te vsi priganjajo, postaneš tečen in potem so najboljše vaje in največ lahko iztisneš iz sebe. Dober igralec je utrujen igralec. (smeh)

NATAŠA: Jaz bi pa rekla, da to, kar je rekel Domen o lenobi ... o tem nič ne vem. (smeh) Lastnost, h kateri sama kot igralka stremim, je pustiti si biti ranljiva. Pred vsemi.

Kako pa nekdo sploh postane igralec?

DOMEN: Šola. AGRFT. Če hočeš profesionalno igrati v gledališču, potrebuješ diplomu. Če želiš igrati ljubiteljsko, pa stopiš v svojem kraju do kakšne gledališke skupine in se prijaviš na kakšno avdicijo. Če bi jaz bil zdaj star 16 let in bi me to zanimalo, bi si najprej čim več o tem prebral v knjigah, ne na internetu, potem bi pa se morda posnel, odigral kakšen monolog in poskušal pridobiti čim več informacij od ljudi, ki se s tem ukvarjajo.

Kaj pa je vas navdušilo za ta poklic? Ste imeli kdaj pomisleke o izbiri poklica?

JURE: Mislim, da imamo vsi pomisleke ravno, ko smo na akademiji. Zakaj sem tukaj, kaj tu delam, zakaj me linčajo, čemu mi je bilo tega treba, če bi pa lahko imel normalen »šiht«? (smeh) Ampak igrilstvo ponuja toliko možnosti. Oder, televizija, sinhronizacije itd. Vsaka predstava je nekaj svojega, toliko zgodb se dogaja, vsake tri mesece si v nekem drugem svetu. In na odru si lahko nekdo drug. Še vedno si ti, ampak se lahko skriješ za neko masko in v tem uživaš. Drugim lažeš, čeprav si iskren, in ti verjamejo.

DOMEN: Lažeš na najbolj iskren način.

Maja Trafela Lubej

Aida Eva Perko, 1. c

Lea Kaučič, 5. b

OTROŠKA VARNOSTNA OLIMPIJADA

Učenci četrtyh razredov, natančneje 12 tekmovalcev iz 4. a in 4. b razreda, so se 10. 5. 2019 udeležili predtekmovanja Otroška varnostna olimpijada, ki ga je organizirala Policijska uprava Maribor skupaj z Osnovno šolo Sveta Ana. Tekmovanje je potekalo na šolskem igrišču na štirih tekmovalnih poljih, in sicer poznavanje 53-ih pravil o varnosti, sestavljanje logotipov, povezanih z varnostjo, spretnostna vožnja s kolesom z dodatno nalogo ter požarna vaja, pri kateri so učenci zbirali vodo. Sodelovalo je 18 ekip iz bližnjih osnovnih šol. Učence sta pozdravila tudi ravnatelj šole ter župan občine Sveta Ana. Intenzivna priprava na tekmovanje je vsebovala urjenje veščin in spretnosti, učenje 53-ih pravil o varnosti, splošno ozaveščanje, sestavo logotipov ter razvijanje športnega vedenja, upoštevanje navodil ter pravil iger, logično sklepanje ter timsko naravnost in sodelovalno učenje. Učenci so skozi tekmovanje dokazovali svoje znanje, spretnosti in veščine, pozitivno borbenost ter medsebojno povezanost. Naloge so vsebovale tudi veliko mero sreče. Z dobro motivacijo in spodbudo so naloge reševali hitro, dosledno in po pravilih. Najbolje so se izkazali pri poznavanju pravil o varnosti ter nalogi, ki je vsebovala spretnostno vožnjo s kolesom.

Učenci OŠ Lenart niso zbrali dovolj točk za finale, a kljub temu so premagali kar 10 ekip in se uvrstili na 8. mesto. Na intenzivnih pripravah so osvojili veliko znanja in veščin, zato sem izredno ponosna na opravljeno delo vsakega tekmovalca.

Brankica Keser

1. vrsta od leve proti desni: Tiana Ploj Belna, Ana Kos, Žiga Trop Murko, Gal Šuman Nikl, mentorica B. Keser.

2. vrsta od leve proti desni: Saša Vukovič, Tim Kirsanov, Matija Sedonja, Evelina Lavrenčič, Liza Fekonja, Aneja Babič, Tia Hana Majcenovič.

EKO ŠOLA - ŠOLSKI VRT

V okviru projekta EKO šole smo na naši šoli pred dvema letoma pričeli z izvajanjem projekta EKO šolski vrtovi. V prvem letu smo postavili visoko gredo, ki smo jo prejeli ob vstopu v ta projekt skupaj z delovnim orodjem, nekaj sadikami in semeni. V lanskem šolskem letu smo z delom v projektu intenzivno nadaljevali, saj smo postavili še dodatni dve visoki gredi in tako dopolnili prostor za zasaditev in setev vrtnin ter urejanje vrta.

V letošnjem šolskem letu smo delo v šolskem vrtu nadaljevali. Trem obstoječim visokim gredam smo dodali še četrto, namenjeno vzgoji vrtnin ter dodali še prvo cvetlično gredo. V tem šolskem letu smo veliko sadik, ki smo jih kasneje posadili na naš vrt, vzgojili kar sami, npr. por, bučke, rdeče in zeleno zelje, kumarice in za novo cvetlično gredo tudi nageljne. Učenci so se seznanili, kdo so »dobri« in »slabi« sosedi na vrtu, in to znanje upoštevali pri izdelavi zasaditvenega načrta vrta.

Dela na vrtu je vedno dovolj, saj je bilo treba najprej obstoječe grede prekopati in jim dodati zemljo, urediti okolico gred in sejati zelenjavo, ki je nismo sami vzgojili, npr. peteršilj, korenje, baziliko, rdeča redkev, solato. Posadili smo sadike solate, česna, čebule, paradižnika, paprike in skrbeli za zalivanje ter odstranjevanje plevela in škodljivcev. Učenci so se dela v šolskem vrtu lotili zelo odgovorno in vestno ter si pridobivali uporabna znanja o pridelavi in negi vrtnin in zdravi hrani z domačega vrta. Poleg učencev, ki so to delo izvajali v okviru interesne dejavnosti, lahko rečem, da večina učencev in delavcev naše šole redno spremlja delo in rast vrtnin na našem vrtu. V EKO vrtu naše šole so otroci v neposrednem stiku z naravo in si pridobivajo zelo uporabna znanja o pridelavi hrane za zdrav način življenja. Prav tako je šolski vrt naravna učilnica mladim, saj omogoča zanimive praktične učne ure, pa tudi polepšal in popestril je naše šolsko okolje.

Tatjana Kraner

NATEČAJ EVROPA V ŠOLI

Zamisel o združeni Evropi, Evropi miru in blaginje, je nastala med drugim tudi zato, da ne bi nikoli več prišlo do strahotnih dogodkov, ki smo jim bili priča v zgodovini. Le če si bomo posamezniki, narodi in države prizadevali ohraniti mir, povečati blaginjo, krepiti medsebojno sožitje ter razvijati demokratično ureditev s spoštovanjem človekovih pravic vsakogar bomo presegli stoletne spore in sprejeli izzive prihodnosti. Razvoj naše celine je odvisen predvsem od nas, prebivalcev Evrope, zlasti od mladih. Temeljni cilji natečaja so prispevati k ustvarjalnemu soočenju z družbenimi problemi, s katerimi se spopadamo doma, v Evropi in svetu, ter krepitev medsebojnega razumevanja, strpnosti in solidarnosti. Poleg tega je cilj natečaja tudi spodbujanje doživljanja in izražanja na vseh področjih umetnostnih zvrsti, zlasti na jezikovnem, likovnem, fotografskem in video področju. Natečaj Evropa v šoli poteka na treh ravneh. Učenci in dijaki najprej ustvarjajo na šolski ravni, kjer mentorji izberejo izdelke in jih pošljejo ocenjevalnim komisijam na regijskih ravneh. Te izberejo najboljša dela s posameznega področja in jih posredujejo na nacionalno raven. Strokovna nacionalna ocenjevalna komisija nagradi prva tri dela posameznega natečajnega področja vsake starostne skupine. Avtorji vseh del, ki prispejo na nacionalno raven, so povabljeni na nacionalno zaključno prireditev. Natečaj Evropa v šoli se zaključi z nacionalno prireditvijo, ki navadno poteka v tednu, ko praznujemo dan Evrope. Temo natečaja vsako leto izbere Nacionalni odbor natečaja Evropa v šoli pri ZPMS, ki vsebinsko naravnost in slogan navadno prilagodi temi evropskega leta ali ciljem trajnostnega razvoja. Letošnja tema je bila Snemimo roza-modra očala: Ustvarjajmo družbo enakih možnosti in priložnosti za dekleta in fante. Enakost žensk in moških nikakor ni tema, ob kateri bi lahko zamahnili z roko, češ, naj se z njo ukvarjajo feministke ali kdorkoli že. Enakost žensk in moških se tiče vseh nas: za svoje otroke in njihove otroke si zagotovo želimo najboljše. V ta paket sodi tudi želja, da bi odraščali v svetu, kjer bi lahko v celoti udeležili svoje potenciale, živeli polno in zadovoljno življenje. Učenci OŠ Lenart se pod vodstvom mentoric in mentorjev vsako leto udeležijo tega natečaja in vedno znova pokažejo veliko ustvarjalnosti. Letošnje leto so bila z regionalnega nivoja poslana na državni nivo dela naslednjih učencev: **Anej Roškar**, 5. b (mentorica Maja Tuš), **Tilen Kokol**, **Tamara Babič** (oba 7. a, mentorica Andreja Štancer), **Neža Golob**, 8. a (mentorica Tadeja Kurnik Hadžiselimovič), in **Anja Ketiš Radič**, 9. a (mentorica Andreja Kramberger). Učenci so se za nagrado udeležili zaključne prireditve v Ljubljani.

Simona Peserl Vezovnik, koordinatorica natečaja

pričakali kombi in se z njim popeljali do Lenarta. V Lenart smo prišli ob 16.30. Bilo mi je zelo zanimivo in všeč.

Anej Roškar, 5. b

TEKMOVANJE ZA ČISTE ZOBE

Učenci 2. c razreda smo veseli in ponosni, da smo v tem šolskem letu postali zmagovalci Tekmovanja za čiste zobe ob zdravi prehrani na naši šoli. Zdravstveni dom Lenart nam je za nagrado omogočil obisk 36. zaključne prireditve, ki je potekala v torek, 28. 5. 2019, v hali Tivoli v Ljubljani. Na prireditvi so podelili nagrade regijskim tekmovalcem. Po podelitvi smo uživali ob akrobacijah akrobatske skupine Dunking Devils, pozneje pa zapeli in zaplesali ob pesmih glasbene skupine Čuki. Izlet je vodila preventivna medicinska sestra Ksenija Škerbot, ki je pohvalila našo skrb za čiste in zdrave zobe. Naučila nas je peti zobno himno, presenetila nas je tudi z lepimi nagradami in nas spodbujala, da bi si še naprej pridno umivali zobe.

Barbara Domajnko

2. c s članom akrobatske skupine Dunking Devils.

SREČANJA Z BIVŠIMI UČENCI OŠ LENART

V letošnjem letu praznujemo 260 let šolstva v Lenartu. To pomembno obletnico bomo na OŠ Lenart obeležili z več dogodki. Eden izmed takšnih dogodkov so srečanja z bivšimi učenci naše šole. Vsaka stopinja neke pusti svojo sled in te stopinje se trudimo oživiti s srečanji naših bivših učencev. Nekaj jih je že za nami in vsa so bila prežeta z lepimi in pestrimi spomini na bolj ali manj oddaljeno preteklost, ko je bila ta zgradba prizorišče prvih ljubezni, veselja in morebitnih strahov pa tudi pravih prijateljstev.

NA OBISKU PRI POSLANCU FRANCU BREZNIKU

Učitelji spremljevalci in sedmošolci smo se 27. 3. 2019 odpravili v Ljubljano na naravoslovni dan, kar smo načrtovali že v začetku šolskega leta. Obiskali smo Narodni muzej, se sprehodili skozi stari del mesta in obiskali zanimivo Hišo eksperimentov. Nismo pa pozabili na to, da se lahko v glavnem mestu srečamo in poklepetamo tudi z našim poslancem v Državnem zboru, saj je bil gospod Franc Breznik nekoč učenec Osnovne šole Lenart, in priložnosti, da bi se srečali z njim, nismo želeli izpustiti.

V šoli smo se na ta obisk seveda resno pripravili. O njem nas je zanimalo marsikaj, predvsem pa to, kakšne spomine ima na osnovnošolske dni v Lenartu. Prav zato so bila vprašanja skrbno pripravljena, v njih pa seveda ni manjkalo igrive radovednosti in drznosti. V Državnem zboru so nas sprejeli na minuto natančno in v tišini smo opravili pregled nahrbtnikov, nato pa nas je prijazna gospa popeljala po prostorih stavbe. Povedala nam je, kako poteka delo Državnega zbora, z zastekljenega balkona smo lahko spremljali delček seje, nato pa smo se ponosno posedli v velik in udoben salon, kjer se nam je pridružil g. Breznik. Na naša radovedna vprašanja je odgovarjal brez dlake na jeziku, spontano in nasmejano. Iz njegovih odgovorov smo izvedeli, da ima na osnovnošolske čase lepe spomine, prav tako tudi na učitelje. Brez obotavljanja nam je priznal, da je bil včasih živahen in hitrega jezika, kljub temu pa je osnovno šolo uspešno zaključil in mu je pridobljeno znanje služilo za nadaljnje šolanje. Pogovor z našim poslancem je zelo hitro minil, saj je bil odkritosrčen in prijateljski. Na vprašanje, kaj bi učencem svetoval glede učenja in šolanja, je namreč odgovoril, da naj sledijo svojim željam in ciljem, pri tem pa naj ne pozabijo, da sta pridnost in delavnost vrlini, ki sta velikokrat pomembnejši od sposobnosti in visokih ocen. Po zanimivem pogovoru smo se z g. Breznikom še fotografirali in ga vprašali še marsikaj, česar nismo načrtovali. Obisk v Državnem zboru je vsekakor uspel!

Andreja Kramberger

OBISK PRI ŽUPANU OBČINE LENART, MAG. JANEZU KRAMBERGERJU

Prav je, da tudi učenci čutijo, da šola praznuje, zato so skupaj z zaposlenimi vključeni v dejavnosti, ki so in bodo potekale v tem letu. Učiteljice smo se v torek, 26. 3. 2019, z učenci 3. a in 3. b razreda odpravile na obisk k županu občine Lenart Janezu Krambergerju. Ob prihodu nas je pričakalo več zaposlenih z županom na čelu. Ogledali smo si pisarne in se tudi posladkali ter nekaj popili. Nato nas je gospod župan povabil v sejno sobo, kjer je potekal naš novinarski del srečanja. Učenci so mu postavili ogromno vprašanj. Najbolj jih je zanimalo, če bi lahko pri šoli naredil bazen in živalski vrt. Glede na to, da so v sejni sobi sedeli na mehkih, oblazinjenih stolih, so si takšna sedišča zaželeli tudi med poukom. Z nasmehom na obrazu je gospod Kramberger z veseljem zadovoljil otroško radovednost in odkritost. S povabilom na ponoven obisk in podarjenim majhnim darilcem z naše strani se je srečanje, ki je potekalo zelo sproščeno, zaključilo. Učenci so zadovoljni in polni novih informacij odkorakali v šolo. Naslednjih nekaj ur so med odmori še vedno z navdušenjem pripovedovali o nedavnem dogodku.

Andreja Nudi

Bil je sončen torek. S sošolci smo se dogovorili, da bomo obiskali župana. Prispeli smo do mestne hiše in šli gor po stopnicah. Pri vratih sta nas čakali županovi pomočnici. Odšli smo v županovo pisarno. Tam nas je čakal župan. V imenu vseh sem ga pozdravila in nas predstavila. Po pozdravu smo dobili bonbone, sok in napolitanke. Šli smo v veliko sejno sobo in zastavili županu kar nekaj vprašanj. Povedal nam je, kako je živel, ko je bil še majhen. Meni je bilo to zelo zanimivo. Ko smo končali, smo šli nazaj v šolo. Doma sem o tem dogodku povedala vsem.

Kiara Fluher, 3. a

V torek smo obiskali župana. Tam smo mu postavili nekaj vprašanj. Dobili smo kekse in sok. Potem smo počasi odšli v šolo, kjer smo imeli pouk. Imeli smo se lepo in upam, da ga bomo še kdaj obiskali.

Larisa Gornjec, 3. a

V torek, 26. 3. 2019, smo se dogovorili, da gremo obiskat našega župana. Pogovorili smo se, kako se obnašamo na obisku in zapisali vprašanja. Po malici smo se obuli, oblekli in odšli do mestne hiše. Tam smo si ogledali županovo pisarno. Na steni sta bili dve veliki sliki – Lenart in Voličina. Nato smo odšli v sejno sobo. Tam smo lahko spraševali župana vse, kar smo si pripravili. Ko smo se vrnili nazaj v šolo, smo bili srečni in zadovoljni.

Zara Vezovnik, 3. a

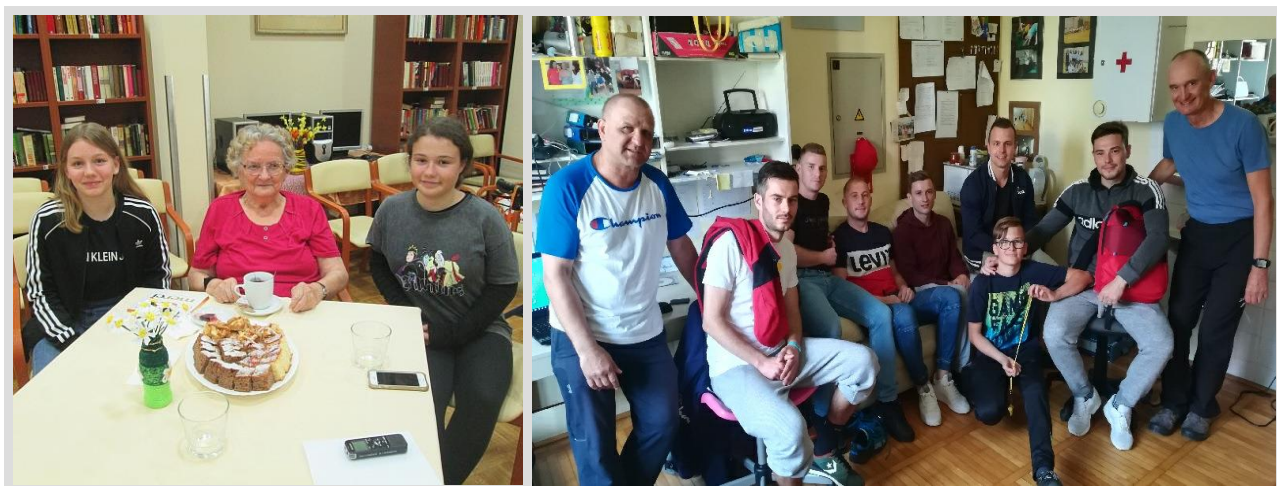
V torek smo obiskali župana. S sošolci in z učiteljicami smo šli v mestno hišo. Pri vratih sta nas čakali županovi pomočnici. Eni je bilo ime Darja, drugi pa Valerija. Županu pa je ime Janez. Najprej smo odšli v županovo pisarno. Imel je veliko mizo in stol. Na steni sta bili dve veliki sliki. Prva je bila Lenart, druga pa Voličina. Obe sta bili fotografirani s stolpa v Zavrhu. Nato smo dobili jabolčni sok in napolitanke. Potem smo šli v sejno sobo. Tam smo dobili še vodo in bonbone. Županu smo zastavili nekaj vprašanj. Potem smo šli nazaj v šolo. Bilo je zanimivo in lepo.

Zala Verbošt, 3. a

NA OBISKU V DOMU SV. LENARTA

Naša šola letos praznuje zavidljivih 260 let. Kar lepa številka, mar ne? Ob takšnih obletnicah se radi spominjamo dogodkov in ljudi, ki so na naši šoli pustili posebne sledi. Učenci prostovoljci naše šole so ob tej priložnosti obiskali Dom sv. Lenarta, kjer so stopili v stik z občani, ki so nekoč obiskovali našo šolo. Da srečanje ne bi potekalo čisto običajno, smo z domom organizirali čajanko. Učenci so sproščeno ob čaju poklepetali in povprašali stanovalce, kakšne spomine imajo na svoja osnovnošolska leta. Z nami so podelili svoje zanimive zgodbe, polne dogodivščin, ki so v njih pustile tako lepe kot grenke spomine. Zahvaljujemo se gospe Marjeti Banič, gospe Zlatki Vovk, gospe Eriki Budji, upokojenemu mariborskemu nadškofu msgr. dr. Francu Krambergerju ter Domu sv. Lenarta za prijetno sodelovanje in nepozabno druženje.

Leonida Rokavec

NOGOMETNA TEKMA - LEGENDE : DEVETOŠOLCI

V soboto, 11. 5. 2019, smo imeli malo drugačen športni dan. Po pohodu smo si v šolski telovadnici ogledali težko pričakovano tekmo med bivšimi učenci naše šole, ki so svojo nogometno kariero po osnovni šoli nadaljevali po različnih klubih po Sloveniji. Z devetošolci so se pomerili na prijateljski tekmi, ki se je začela zelo borbeno. Devetošolcem je proti koncu zmanjkalo moči, tako da se je tekma končala z rezultatom 8:6 za goste. Najpomembnejše je bilo seveda druženje, vendar zmagovalni duh nogometašem ni popustil, tako da so bili borbeni na obeh straneh do konca. Tekmo je sodil učenec Vito Ivančič, videli smo nekaj lepih potez na obeh straneh in veliko fair playa (poštene igre). Vsi smo se družili še dolgo po tekmi, in sicer na pogostitvi za vse igralce. Nekaj lepih misli in spominov na šolo so zapisali tudi v knjigo spominov ob 260-letnici šole.

Za ekipo Legend so igrali: Gregor Zorko (vodja, napovedovalec in organizator tekmovanja), Žiga Harl, Tomi Ploj, Mitja Divjak, Primož Jurančič, Klemen Ploj, Dejan Hager in Larisa Fras.

Devetošolci: Rok Dajčman, Enej Colnarič, Lan Kmetič (kapetan), Denis Volšek (8. r), Rok Fras, Nino Raner in Urban Neuvirt.

Emica Jelatancev

POGOVOR Z NOGOMETAŠI (BIVŠI UČENCI)

Kaj vas navdušuje pri nogometu?

Larisa: Sama igra, saj je ta bolj hitra in tudi tehnika igralca. Na splošno pa me navdušuje družba, igralci, s katerimi se družimo.

Kako to, da ste se odločili za to karierno pot?

Larisa: V bistvu sem začela tu - v Osnovni šoli Lenart. In tudi doma sem nenehno igrala nogomet s stricem, z bratom in očetom. Pa tudi na splošno je moja družina zelo športna in so me vse te poti vodile v to smer, da sem potem prišla igrati v Voličino in tam tudi ostala.

Torej sedaj igrate za Voličino. Kašna je bila sezona?

Larisa: Sezono smo ravnokar zaključili z zmago, tako da smo že tretjič postali državni prvaki.

Kakšni so vaši občutki, ko po tolikem času spet igrate v tej telovadnici?

Žiga: Občutki so izjemni; lepo je priti nazaj v to telovadnico in se spomniti na lepe trenutke, ki smo jih tu doživeli, ko smo bili še mlajši.

Kaj pa vas navdušuje pri nogometu?

Žiga: Igra, podaje, driblingi, goli ... Nogomet je zame več kot samo igra

Zakaj ste se sploh odločili za to karierno pot?

Žiga: Navdušili so me starši, drugače pa je to šport, v katerem tudi sam zelo uživam in mi ni žal, da sem se za to odločil.

Ste vedno vedeli, da boste postali nogometaš ali ste sprva imeli v mislih kak drug poklic?

Žiga: Ja, jaz se z nogometom ukvarjam bolj rekreativno; zaposlil sem se namreč kot strojni tehnik, vendar ogromno časa namenim nogometu.

Kaj vidite v nogometu, kaj vas tako navdušuje?

Žiga: To je zame neka sprostitev od dela; ko se odpravim na trening in pustim težave za sabo, se sprostim od dela.

Na naši šoli je veliko učencev, ki si želijo postati nogometaš; imate morda kakšen nasvet ...

Žiga: S trdim delom se daleč pride, vendar je šola vedno na prvem mestu

Pa mislite, da lahko kdo izmed naših učencev, enkrat v daljni prihodnosti, postane slavn nogometaš?

Žiga: Seveda, saj je že marsikateremu uspelo.

Kako se spominjate naše oziroma vaše osnovne šole? Nam lahko zaupate kako prigodo ...

Mitja: Na osnovno šolo imam zelo lepe spomine, sploh na čas, ko smo postali državni prvaki v nogometu. Bilo je zelo lepo, bi se kar vrnil nazaj, če bi šlo.

Kaj pa vas navdušuje pri nogometu? Zakaj ste si izbrali ravno nogomet, zakaj ne kateri drugi šport?

Mitja: Zato ker nogomet igram že od osmega leta; zmeraj smo se s prijatelji zbrali in igrali prav nogomet, nobenega drugega športa.

Imate vi kakšen nasvet, misel za tiste, ki sanjajo, da bi postali nogometaši?

Mitja: To je stvar odločitve vsakega posameznika, če pa ima v sebi močno voljo in tudi talent, mu priporočam, naj dela na tem; lahko mu uspe. Isto pa velja tudi za kateri koli drugi šport.

Kako pa se vi počutite, ko po tolikem času spet igrate na tem šolskem igrišču?

Mitja: Zelo mi je všeč, da lahko spet igram tukaj - na osnovni šoli. Zelo sem užival. Družil pa sem se tudi z učitelji, ki so me učili.

Kaj pa vas navdušuje pri nogometu? Zakaj ste si izbrali ravno nogomet, zakaj ne kateri drugi šport?

Primož: Mene osebno navdušujejo športi z žogo nasploh. V šoli sem namreč najprej treniral košarko in ne nogomet. Sedaj pa igram nogomet zaradi družbe, katera je meni najbolj pomembna.

Kako se spominjate naše oziroma vaše osnovne šole?

Primož: Na te čase me vežejo sami lepi spomini. Osnovna šola vseeno traja kar dlje kot pa srednja in tako vrnitev po petnajstih letih prinese ogromno lepih spominov.

Imate morda kako prigodo iz časov osnovna šole?

Primož: Ja, teh je ogromno, vendar bi jih raje zadržal zase.

Imate morda kakšno sporočilo za koga, ki si želi postati slavn nogometaš? Je to sploh mogoče?

Primož: Ja, seveda je mogoče. Tudi ti nogometaši, ki so sedaj slavni, so bili nekoč v položaju učencev. Vendar pa je konkurenca velika, zato je potrebno trdo delo, disciplina, malo talenta in tudi malo sreče. Najbolj je pomembno, da res trdo delaš in verjameš vase.

Anja Ketiš Radič, 9. a

SREČANJE Z NEKDANJIMI UČENCI

Letos praznujemo 260 letnico šolstva v Lenartu. Tudi učenci ONIS-a smo se pridružili različnim dogodkom, ki potekajo letošnje šolsko leto v znamenju obeleženja tega praznika. V soboto, 11. 5. 2019, smo pripravili srečanje z nekdanjimi učenci naše šole, ki opravljajo poklic zdravnika. Povabilu se je odzvalo 11 zdravnikov, ki so nekoč sedeli v klopih lenarške osnovne šole. Z njimi smo se družili učenci šestih razredov in sedmi, osmi in deveti razred ONIS. Bilo je zelo zanimivo in pristrčno, saj so se naši gostje z veseljem spominjali dogodkov, učiteljev in sošolcev, s katerimi so preživljali osnovnošolska leta. Ugotavljali smo, da so bili prav takšni, kot smo sedaj mi, navihani, iznajdljivi, hudomušni in še kaj bi se lahko povedalo. So nam pa položili na srce, da je lenarška osnovna šola dobra, da so v njej pridobili veliko znanja na vseh področjih in da se je z veseljem spominjajo. Učenci so jim zastavili tudi nekaj vprašanj v zvezi z njihovimi spomini na šolo, pa tudi z njihovim delom. Vsi so prav radi in zelo sproščeno odgovarjali na vprašanja. Čas druženja je hitro minil, mi in naši gostje pa smo srečanje zapustili s še eno prijetno izkušnjo druženja generacij, ki ima ali pa je nekoč imela skupno zgodbo, ki se imenuje Osnovna šola Lenart.

Še neka vtisov naših učencev:

Bilo mi je všeč, ko so se spominjali svojih najljubših učiteljev. (Tamara, 7. č)

Všeč mi je bilo, da so priznali, da so tudi oni učiteljem kaj ušpičili. (Marcel, 9. č)

Povedali so, da so na naši šoli pridobili veliko znanja. (Tia, 8. č)

Zelo lepo so govorili o naši šoli. (Eva, 8. č)

Mia Brunec

SREČANJE Z ZDRAVNIKI, KI SO OBISKOVALI OŠ LENART

V okviru prireditev in različnih dejavnosti ob 260-letnici šolstva v Lenartu smo v soboto, 11. maja 2019, z učenci 6. razredov priredili srečanje z nekdanjimi učenci OŠ Lenart, ki so se odločili, da postanejo zdravniki. Biti zdravnik je namreč eden od najbolj človekoljubnih poklicev in zahteva poleg znanja veliko srčnosti ter pripravljenosti pomagati sočloveku v bolezni. Večina povabljenih se je udeležila tega srečanja. Tako smo slišali pričevanja o zanimivih izkušnjah kar enajstih zdravnic oz. zdravnikov, ki opravljajo različne medicinske prakse oz. specializacije. Učence je zanimalo marsikaj in so radovedno zastavljali vprašanja o spominih na osnovnošolska leta in izkušnjah naslednjim bivšim učencem: Jožefu Krambergerju, Mariji Slajpah, Nataši Maguša Lorber, Mihi Lukaču in Dejanu Vrzelu, ki so zdravniki družinske oz. splošne medicine, Slavku Krambergerju, zdravniku ortopedu, Mojci Muršec, psihiatrinji, Milici Kramberger, nevrologinji, Marku Zdravkoviču, anesteziologu, Gregorju Emeršiču, specializantu družinske medicine, ter Bogdanu Zdravkoviču, specializantu anesteziologije. Vsi so zares odkritosrčno in pristrčno odgovarjali na vprašanja. Povedali so, da jim je naša osnovna šola ostala v lepem spominu in jim je še zmeraj toplo pri srcu, ko se spomnijo na

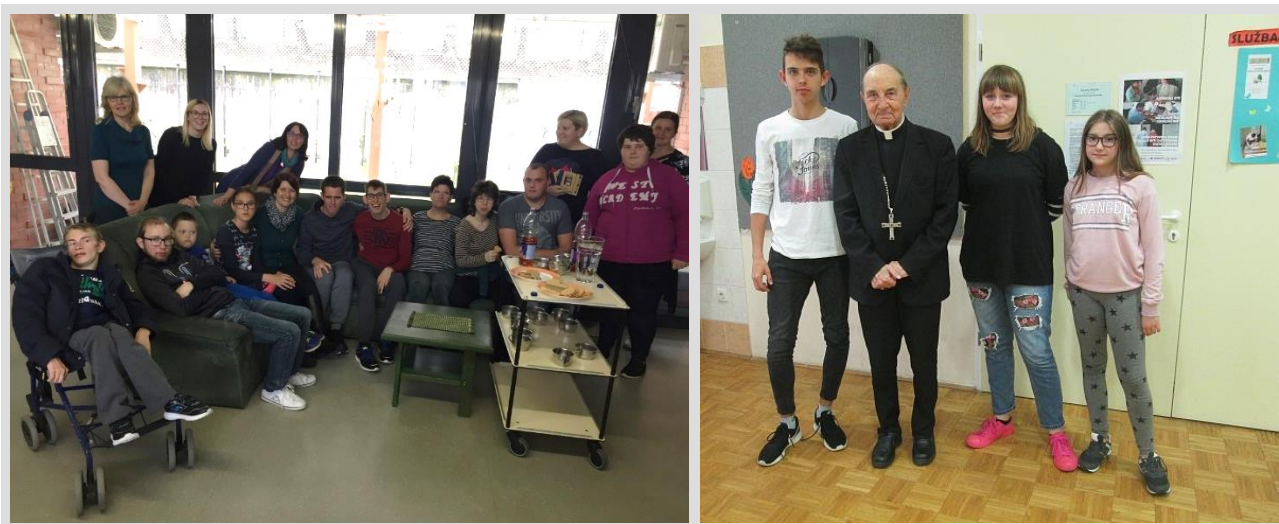
razmeroma preproste in sproščene osnovnošolske trenutke. Tu in tam je bilo občutiti že pravo nostalgijo ob obujanju spominov na učiteljice in učitelje ter lepe dogodivščine. Vzdušje je bilo zelo prijetno in prehitro je minil čas, ki je bil namenjen postavljanju vprašanj in poslušanju zanimivih odgovorov. Naši gostje so učencem položili na srce, da so osnovnošolska leta najlepša in jih naj izkoristijo za to, da se bodo čim več naučili. Okrogli mizi je sledil še ogled reševalnega vozila in tudi tam je bilo sila zanimivo, saj je gospod reševalec demonstriral uporabo številnih sredstev za prvo pomoč v primeru kakršnekoli nesreče. Učencem in učiteljem je dan zares hitro minil.

Janja Kojc

OBISK VDC V SKLOPU 260-LETNICE OŠ LENART

Učenci in učiteljice oddelkov PPVI smo 15. 5. 2019 obiskali VDC Polž – enota Mravlja Lenart. Sprejela nas je direktorica enote, ga. Gordana Kosanič. Predstavila nam je enoto, povedala, kako poteka vsakodnevno delo pri njih in v katere dejavnosti se varovanci vključujejo še izven zadržitev. Naši učenci so lahko videli različne delavnice (ustvarjanje iz različnih materialov, proizvodna dela, šivanje, pralnica in likalnica). Ob prijazni pogostitvi smo se nato družili še z našimi bivšimi učenci.

Sabina Mulec in Mateja Bela

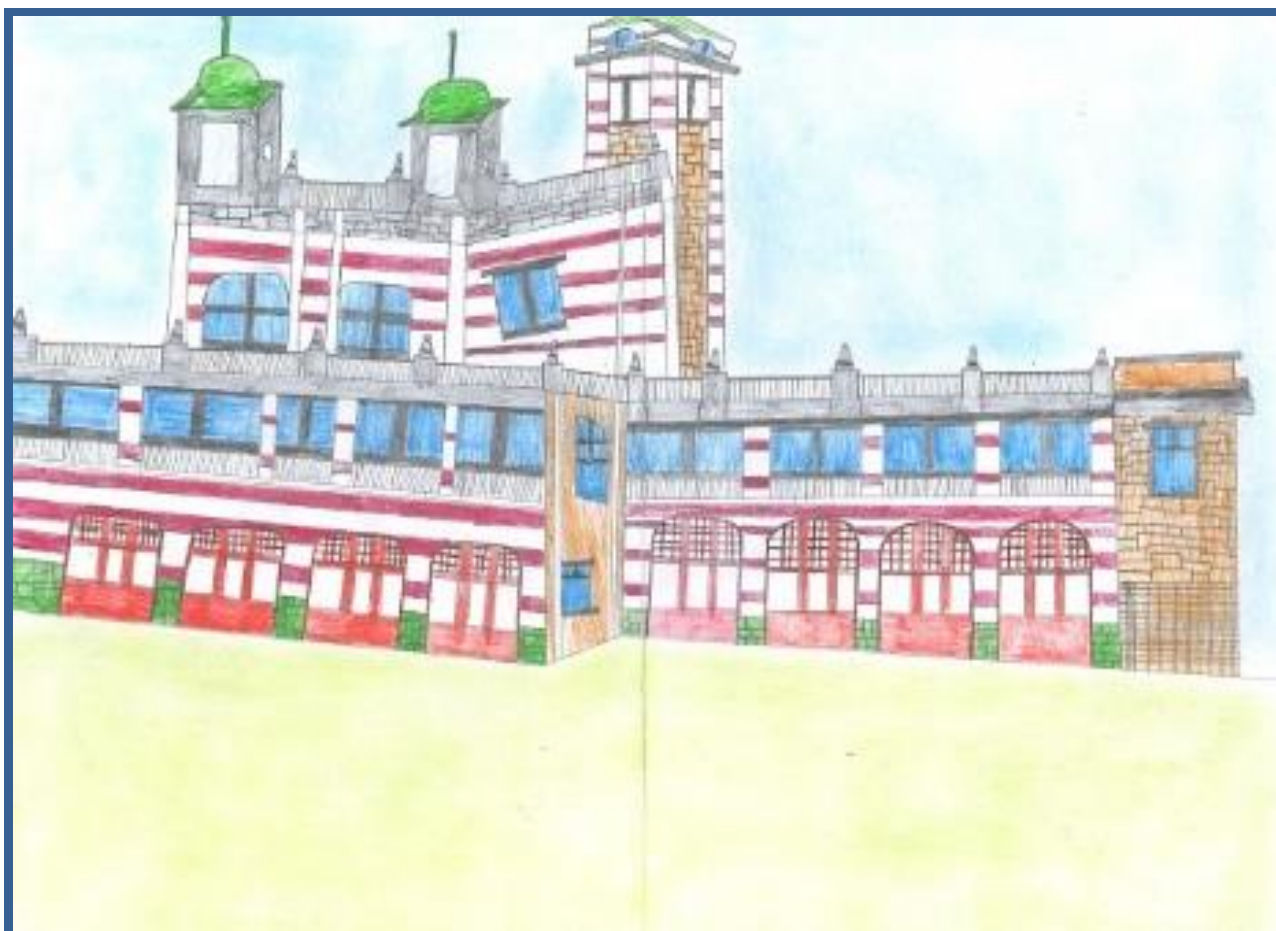
SREČANJE S STARIMI STARŠI, KI SO OBISKOVALI OŠ LENART

Sem Ivana Damiš, rojena sem v Lenartu leta 1952 in živim v Lenartu, torej sem prava Lenartčanka. Sem babica vnuka Vida Lavrenčiča, ki obiskuje 1. razred OŠ Lenart. Kot babica sem od svojega vnuka prejela vabilo OŠ Lenart na druženje otrok z babicami in dedki, ki smo nekoč obiskovali spodnjo OŠ Lenart. Dogodek je šola organizirala v sklopu okrogle obletnice 260 let šolstva v Lenartu. V Lenartu so se pomena znanja zavedali že zelo zgodaj. Leta 1759 je bila zgrajena prva lesena šola, ki je stala na drugi strani cerkve. Pouk so imeli samo ob nedeljah. Ta šola je pogorela in zgradili so nekoliko večjo zidano šolo na istem mestu. Zaradi vse večjega zanimanja za izobraževanje so nato zgradili novo, zgornjo šolo, ki je bila v času mojih staršev meščanska šola. Ker pa so bile potrebe vedno večje, so nato zgradili današnjo tako imenovano spodnjo šolo, ki je bila večja in daleč naokoli najlepša in največja OŠ. V času mojega šolanja smo spodnjo šolo obiskovali otroci od prvega do petega razreda. V vsakem razredu je bilo 30 do 35 učencev, večinoma po dva oddelka. Pouk smo imeli tudi v popoldanskem času. Na zgornji šoli pa smo obiskovali 6., 7. in 8. razred. Vsaka časovna prelomnica usmeri pogled v preteklost. Skozi čas in spremembe se je spreminjal način in organizacija dela v šoli, spreminjajo se učni načrti, vrednote, stališča, odnos do izobraževanja in ne navsezadnje se je spremenil tudi pogled in odnos do učiteljskega poklica. Minilo je že več kot pol stoletja odkar sem sama obiskovala to našo OŠ, na katero imam zelo lepe spomine. To isto šolo so obiskovali tudi moji starši, stari starši, moji otroci in sedaj tudi vnuk. Z veseljem peljem zjutraj vnuka v šolo, vedno mi je prijetno, zdi se mi vse domače. Ko vstopim v šolo, me skoraj vedno prešine

kakšna misel iz mojih preteklih šolskih dni. V notranjosti je šola prostorsko enaka in je skrbno negovana in obnovljena.

Bil je lep sončen dopoldan v petek, 7. junija 2019, ko so nas babice in dedke na šolskem dvorišču spodnje OŠ pričakali in lepo sprejeli učitelji in učenci spodnje šole ter ravnatelj. Po prisrčnem pozdravu so nam učitelji in učenci pripravili kratek kulturni program, v katerem smo slišali tudi kratko zgodovino šolstva v Lenartu. Otroci so nam zapeli, zaplesali in recitali. Povabljeni smo ob kavici prejeli še lepa spominska darilca. Sledil je ogled notranjosti šole po razredih. V razredih so nam učiteljice in učenci prikazali način dela in pripomočke, ki jih danes uporabljajo pri pouku. V vseh prvih razredih se nahajajo tudi koticiki, kjer se učenci radi zadržujejo in igrajo. Učiteljice znajo združiti igro z učenjem. Vse učilnice so opremljene z računalniki, LCD projektorji in ponekod tudi z e-tablami. Razredi in hodniki so privlačni, saj jih obdajajo črke, številke, risbe in drugi izdelki otrok. Ogled smo zaključili v enem izmed drugih razredov, kjer nam je učenka Aurora Lorber zaigrala skladbe na violončelo. Druženje smo ob prijetnem klepetu zaključili na šolskem igrišču ob kavici, soku in pecivu. Lepo je, ko veš, da svojega otroka ali vnuka lahko vsak dan pustiš v rokah šole, kjer se otroci vsak dan učijo kaj novega, sklepajo nova prijateljstva, se počutijo varno in sprejeto ter radi hodijo v šolo. Biti učiteljica ali učitelj ni lahko. Menim, da otroci nižjih razredov rabijo zraven sebe osebo z materinskim čutom, osebo z veliko dušo, ki otroka sprejme z nasmehom, ljubeznijo in veliko razumevanja. Učiteljice, učitelji in vzgojitelji si zaslužijo resnično veliko pohvalo in priznanje za svoje delo. Vsem zaposlenim na OŠ Lenart čestitam ob velikem jubileju. Želim vam vsem še naprej veliko uspehov pri izobraževanju učencev, veliko dobre volje, vztrajnosti in dobrega sodelovanja s starši. Učencem želim, da bi poleg igrivosti bili čim bolj radovedni, delovni, spoštljivi, poslušni, predvsem pa uspešni. Hvala vam za povabilo, čudovit dan ter druženje z vami učitelji in učenci na »naši in vaši spodnji šoli«. Radi se imejte!

Ivana Damiš

Niko Kmetič, 6. c

ŠOLSKA ŠPORTNA TEKMOVANJA V ŠOL. LETU 2018/2019

Tudi letos smo se udeležili veliko šolskih športnih tekmovanj na medobčinski in področni ravni, na katerih smo dosegli številne lepe uvrstitve naših posameznikov in ekip. Za vse sodelujoče je pomembno, da so zgledni učenci, se trudijo, vztrajajo in dajo vse od sebe.

ODBOJKA: starejši dečki – 1. mesto, starejše deklice – 1. mesto, mlajši fantje – 2. mesto, mlajše deklice – 2. mesto. Na medobčinskem tekmovanju v odbojki za starejše deklice in dečke smo v obeh kategorijah zmagali. Posebej se je letos dvignila raven znanja odbojke v tekmah za dečke. Na **področnem tekmovanju** mariborskih šol so **starejše deklice dosegle 3. mesto.**

KOŠARKA: starejši dečki – 1. mesto.

NOGOMET: starejši dečki – 4. mesto, mlajši dečki – 5. mesto.

NAMIZNI TENIS: starejši dečki in deklice skupno 5. mesto, Sergej Fekonja pa je dosegel odlično **tretje mesto.**

ATLETIKA: Marcel Murko – 1. mesto na področnih atletskih igrah za ONIS v teku na 1000 metrov.

Žan Kraut – 3. mesto na področnih atletskih igrah za ONIS v skoku v daljino.

Na področnem tekmovanju Šolskega plesnega festivala so starejše deklice osvojile 4. mesto, Žak Maj Kralj in Klara Sedonja pa sta bila na področnem tekmovanju tretja. Na državnem tekmovanju se je najbolje odrezala Nika Strelec (med posameznimi plesi). Vid Roškarič in Hana Šalamun sta zasedla 18. mesto v plesih v paru. **Zlato priznanje** tako prejmejo **Vid Roškarič, Hana Šalamun** in **Nika Strelec.**

Aktiv učitelj športa

ANGLEŠKA BRALNA ZNAČKA – EPI READING BADGE

Zlata priznanja prejmejo:

5.a: Katja Smonkar

6. b: Jakob Slana, Iva Viktorija Bokan, Nika Lebreht, Eva Grajfoner

7.a: Lara Kaučič, Ela Košmerl

7. b: Aljaž Peklar, Jurij Petek

8. b: Jakob Sedonja

9. a: Elisa Potrč, Ana Breznik

9. b: Urška Glinšek, Kiara Katan

Simona Peserl Vezovnik

4. b: Klara Karažinec, Tobija Rusjan, Žiga Trop Murko, Špela Orsagovič, Ela Jemenšek, Tim Kirsanov

5. c: Nika Vezovnik, Andraž Petek, Jurij Horvat, Anuška Fluher, Gašper Marđetko

8. a: Karin Rojko, Petra Zadravec, Hana Šalamun

8. b: Enej Colnarič, David Gergič Štravs

Maja Trafela Lubej

3. a: Jaka Brodnik, Maja Jecelj, Maik Ferik Keršič, Nadja Merčnik, Rok Fridau, Filip Rakuša, Luka Grah, Ida Skok, Zara Vezovnik, Tina Danko, Ela Lenart, Tai Horvat, Luka Vukičević, Tim Fridau, Kiara Fluher, Jaka Firbas, Gaj Roškar, Saraja Lorenc, Zala Verbošt, Alex Dobrina Postružnik, Ula Breznik, Nande Zemljič, Timotej Berger, Jakob Ornik

3. b: Lara Bolšec, Eva Klevže, Mai Cafnik, Tilen Štrajhar, Mitja Dobaj, Gašper Polak, Larisa Hedl, Elli Žuran Rajšp, Michelle Črnčec, Neli Mohorko, Rene Kozar Zemljič, Tjaž Šket, Nik Ferlinc, Alen Jelen, Vid Pšajd, Nik Lovše, Liana Knap Jauk, Gašper Kolarič, Ajda Perko, Nejc Neuvirt, Aljaž Kolarič, Luka Bezjak, Gregor Ilich, Tai Ploj Djukič

4. a: Nik Dajčman, Liza Fekonja, Nuška Škrlec Demšar, Nika Lukavečki, Saša Vukovič, Miha Žnuderl, Evelina Lavrenčič, Nika Železnik, Gašper Iveč

Katja Kolarič Širovnik

INTERNETNO BRALNO TEKMOVANJE - BOOKWORMS

Priznanje prejmejo:

7. a: Nika Feiertag, Timon Ivnik, Lara Kaučič, Damijan Veršič

7. b: Katarina Dajčman, Aljaž Peklar, Jurij Petek, Pia Rebernik

8. a: Ana Jelen, Matevž Markoli, David Štrajhar

9. a: Anja Ketiš Radič, Elisa Potrč, Kaja Rajter, Jurij Šuman, Nino Raner

9. b: Urška Glinšek, Tine Jemenšek, Kiara Katan, Luka Katan, Timoteja Kramberger, Lara Žnuderl

Simona Peserl Vezovnik

8. a: Hana Šalamun, Karin Rojko, Petra Zadravec

8. b: David Gergič Štravs

9. b: Vita Šebart, Lana Žižek

Maja Trafela Lubej

3. razred: Jaka Brodnik, Tina Danko, Kiara Fluher, Tai Horvat, Saraja Lorenc, Zara Vezovnik, Luka Vukičević, Mitja Dobaj, Gašper Kolarič

Katja Kolarič Širovnik

NEMŠKA BRALNA ZNAČKA – EPI LESEPREIS

Učenci so se v marcu udeležili tekmovanja Epi Lesepreis - nemška bralna značka. Skupno je tekmovalo 72 učenek in učencev. **Zlato priznanje** so osvojili: Elisa Potrč (9. a), Hana Šalamun (8. a), Jakob Slana (6. b), Anuška Fluher (5. c) in Liza Fekonja (4. a).

Marjetka Malek Toplak

INTERNETNO BRALNO TEKMOVANJE - BÜCHERWURM

Učenci sedmih, osmih in devetih razredov so se v mesecu februarju uspešno udeležili tudi internetnega bralnega tekmovanja Bücherwurm – knjižni molj. Bronasto priznanje prejme 34 učencev. Vseh 42 točk sta zbrali **Kiara Katan** in **Vita Šebart** iz 9. razreda.

Marjetka Malek Toplak

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ANGLEŠČINE ZA OSMOŠOLCE

19. 11. 2018 je na naši šoli potekalo državno tekmovanje iz angleščine. Naša šola je bila organizator državnega tekmovanja za našo regijo. Glavna organizatorka je bila učiteljica Simona Peserl Vezovnik. Na tekmovanju je sodelovalo 60 osnovnih šol, prijavljenih učencev je bilo 102, eden ni pisal, torej je bilo vseh tekmovalcev 101.

Iz OŠ Lenart sta se na državno tekmovanje uvrstila **Hana Šalamun (8. a)** in **Luka Kranjc (8. a)** ter oba dosegla **srebrno priznanje**, kar je na tej stopnji tekmovanja odličen dosežek. Njuna mentorica sem bila Maja Trafela Lubej.

Maja Trafela Lubej

TEKMOVANJE IZ ANGLEŠČINE ZA DEVETOŠOLCE

Tekmovanje iz angleščine poteka na treh ravneh: šolski, območni in državni. Šolsko tekmovanje je potekalo 14. 11. 2018 in se ga je udeležilo 25 učencev. Bronasto priznanje na šolskem tekmovanju so dosegli Kiara Katan (9. b), Kristjan Žokš, Elisa Potrč, Anja Ketiš Radič in Ana Breznik (vsi 9. a). Za območno tekmovanje so učenci morali prebrati knjigo v angleščini (Absolutely True Diary of a Half-Part Indian). Tekmovanje je potekalo 17. 1. 2019. Učenci so pokazali veliko znanja, a se jim žal ni uspelo uvrstiti na državno tekmovanje, so pa **Elisa Potrč, Kristjan Žokš, Anja Ketiš Radič** in **Ana Breznik** dosegli **srebrno priznanje** na območnem tekmovanju iz znanja angleškega jezika.

Simona Peserl Vezovnik

TEKMOVANJE IZ ZNANJA NEMŠKEGA JEZIKA

V tem šolskem letu je v novembru potekalo šolsko tekmovanje iz znanja nemškega jezika kot prvega tujega jezika v zaključnem razredu OŠ. Uspešno so se tekmovanja udeležili učenci 9. a in b razreda. Na šolskem tekmovanju so bronasto priznanje osvojile naslednje učenke: Kiara Katan, Anna Katarina Zelenko in Elisa Potrč.

Najuspešnejša med njimi, **Kiara Katan**, se je v marcu udeležila **državnega tekmovanja** iz znanja nemškega jezika (kot prvega tujega jezika) v Mariboru in dosegla izjemen uspeh, osvojila je **zlato priznanje**. Kot osnova tekmovalnih nalog je bila knjižna predloga: Speed-Dating mit Papa (Juma Kliebenstein), katero je naša učenka odlično naštudirala in zaslužno prejela **zlato** priznanje. Čestitke naši učenki za izjemno uspešno zastopanje naše šole na državnem tekmovanju!

Marjetka Malek Toplak

PLUS VESELA ŠOLA

V šolskem letu 2018/2019 se je na naši šoli k plus VŠ (od 7. do 9. razreda) prijavilo 9 učencev, od katerih je do šolskega tekmovanja vztrajalo 6. Svoje znanje iz raznovrstnih tem, ki jih je letos ponudila VŠ (Lutkovno gledališče; Pot, ki jo ubira denar; Nikola Tesla – mož, ki je elektrificiral svet; Slikarstvo na Slovenskem; Kam in kako odteka voda; Govorniška večšina retorika; Vremenske ujme), so prvič preverili v sredo, 13. marca 2019, na šolskem tekmovanju. Pet izmed njih je doseglo bronasto priznanje in vsi dovolj točk za naslednjo stopnjo, to je državno tekmovanje. Veselošolci so ponujeni izziv vzeli resno. Zavzeto so se pripravljali, brali dodatne članke, knjigo Bron in Sončnica in na državnem tekmovanju iz VŠ, ki je bilo letos v sredo, 10. 4. 2019, na OŠ Benedikt, dosegli odlične rezultate. Štirje so osvojili **srebrno priznanje: David Gergič Štravs (8. b), Eva Čeh, Jurij Petek in Žiga Žižek (vsi 7. b), devetošolka Elisa Potrč** pa je segla najvišje. Postala je **veselošolska prvakinja** in v **državi** med devetošolci zasedla **2. mesto**. Iskrene čestitke vsem, zlati Elisi, ki končuje osnovnošolsko obdobje, pa hvala za odgovorno predstavljanje naše šole v teh letih (veselošolka je bila od 4. razreda naprej) in uspešno naprej!

Karolina Divjak

VESELA ŠOLA NA ONIS

Tudi v letošnjem šolskem letu so bili učenci ONIS vključeni v Veselo šolo. Tokrat so se družili ob torkih zjutraj. Vključenih je bilo devet učencev od 4. do 9. razreda. Spoznavali so različne teme, ki so bile objavljene v PIL-u. Šolsko tekmovanje je bilo 13. marca 2019. Bronasto priznanje so osvojili trije učenci – Tijan Zernec (4. č), Tamara Rotar (7. č) in Eva Grahornik (8. č). **Tijan Zernec** in **Tamara Rotar** sta se uvrstila na državno tekmovanje, ki je potekalo 13. 4. 2019 na OŠ Benedikt. Oba učenca sta prejela **srebrno priznanje**.

Marija Kebrič

VESELA ŠOLA (4. – 6. RAZRED)

V tem šolskem letu je interesno dejavnost Vesela šola obiskovalo 18 učencev iz 4., 5. in 6. razreda. Ob ponedeljkih zjutraj smo brali zanimive teme iz revije Pil in reševali e-učne poti. Na šolskem tekmovanju so naslednji učenci dosegli bronasta priznanja: Saša Vukovič (4. a), Nika Vezovnik (5. c), Andraž Petek (5. c), Luka Lenart (5. a), Živa Jemenšek (6. a) in Eva Grajfoner (6. b). Pet učencev se je uvrstilo na državno tekmovanje, kjer so **Živa Jemenšek, Nika Vezovnik, Andraž Petek** in **Luka Lenart** dosegli **srebrno priznanje**. **Zlato priznanje** in naslov državne prvakinja pa je dosegla **Eva Grajfoner**. Iskrene čestitke vsem.

Simona Peserl Vezovnik

CANKARJEVO TEKMOVANJE

Čisto vse je brez zveze.
Šola, učitelji sitni,
ritmi in logaritmi,
teze in antiteze.
Čisto vse je brez zveze.

Le matematični zvezek
označen s štampljko,
s telefonsko številko,
le matematični zvezek
ni čisto brez zveze.
(T. Pavček)

Naši bralci bi se verjetno strinjali z menoj, če bi Pavčkovi pesmi dodala *le dobra knjiga ni čisto brez zveze*. Tudi letos imamo lepo število učencev, ki se je udeležilo tekmovanja za Cankarjevo priznanje. Teh je kar 48 (4. razred – 5 učencev, 5. razred – 18 učencev, 6. razred – 9 učencev, 7. razred – 10 učencev, 8. razred – 1 učenka, 9. razred – 5 učencev).

Bronasta priznanja so prejeli naslednji učenci:

- 4. razred: Špela Orsagovič, Saša Vukovič
- 5. razred: Vik Ferk Keršič, Julija Kogler, Luka Lenart, Tija Lovše, Nika Vezovnik, Jurij Horvat, Lucija Vinter
- 6. razred: Živa Jemenšek, Eva Grajfoner, Aneja Družovec
- 7. razred: Lara Kaučič, Ela Košmerl, Zarja Novak, Žiga Žižek
- 8. razred: Hana Šalamun
- 9. razred: Anja Ketiš Radič

Regijsko tekmovanje je potekalo na OŠ borcev za severno mejo v Mariboru. Udeležijo se ga lahko le učenci 8. in 9. razreda. Udeležili sta se ga Hana Šalamun in Anja Ketiš Radič. Vsem iskreno čestitamo! Še posebej pa **Hani Šalamun** in **Anji Ketiš Radič** za prejeto **srebrno Cankarjevo priznanje**. Zahvaljujem se vsem mentorjem, ki so učence spodbujali in pripravljali na tekmovanje.

Leonida Rokavec, vodja šolskega tekmovanja iz slovenščine

TEKMOVANJE IZ LOGIKE

Šolsko tekmovanje smo izvedli 27. 09. 2018 v organizaciji Zveze za tehnično kulturo Slovenije. Učenci so tekmovali od 4. do 9. razreda. V tem šolskem letu smo organizirali tekmovanje tudi na razredni stopnji, in sicer v 4. in 5. razredu. Učenci od 7. do 9. razreda, ki so po pravilniku dosegli določeno število točk, se uvrstijo na državno tekmovanje iz logike za srebrna in zlata priznanja. Skupaj je bilo osvojenih 31 bronastih priznanj. Prejemniki priznanj po razredih:

- 4. razred: Žiga Trop Murko, Tobija Rusjan, Matija Sedonja, Špela Orsagovič
- 5. razred: Ema Veronik, Eva Kaučič, Nika Vezovnik, Tim Fekonja, Gašper Kramberger, Gal Verbošt, Vik Ferk Keršič, Živa Strmčnik Muhič
- 6. razred: Živa Jemenšek, Ela Sirk, Zala Kolarič, Eva Grajfoner, Marcel Čučko Grajner, Klara Škof, Eva Gungl, Maj Tušek
- 7. razred: Jurij Petek in Katarina Dajčman
- 8. razred: David Gergič Štravs, Petra Zadravec, Nika Strelec
- 9. razred: Kaja Rajter, Ana Breznik, Tine Jemenšek, Inja Majcenovič, Elisa Potrč, Jurij Šuman

Državno tekmovanje je bilo izvedeno 20. 10. 2018, v organizaciji ZOTKS, na OŠ Leona Štuklja v Mariboru. Tekmovali so učenci, ki so na šolskem tekmovanju v 7., 8. in 9. razredu dosegli kriterije za uvrstitev na državno tekmovanje (Katarina Dajčman, David Gergič Štravs, Kaja Rajter). **Srebrno priznanje** iz logike je osvojila **Kaja Rajter**. Vsem dobitnikom priznanj iskreno čestitamo.

Anica Zarnec

RAZVEDRILNA MATEMATIKA

V tem šolskem letu so učenci tekmovali v razvedrilni matematiki. Tekmovanje je potekalo 3. 12. 2018 v organizaciji DMFA. Tekmovali so učenci 8. in 9. razreda.

Na šolskem tekmovanju so bronasta priznanja osvojili: Nika Strelec, Petra Zadravec in David Gergič Štravs (8. razred), Elisa Potrč in Kaja Rajter (9. razred).

Državno tekmovanje je bilo izvedeno 26. 1. 2019 v organizaciji DMFA na OŠ Križevci v Ljutomeru. Učenka **Kaja Rajter** je dosegla odličen rezultat na državnem tekmovanju, saj je dosegla **vse točke** in tako osvojila **zlato priznanje**. Kaji za izvrsten rezultat iskreno čestitamo.

Srečko Kebrič

TEKMOVANJE ZA MEDNARODNI MATEMATIČNI KENGURU

Šolsko tekmovanje za bronasto Vegovo priznanje in priznanje Kenguru smo izvedli 21. 03. 2019 v organizaciji DMFA. Učenci so tekmovali v vseh razredih in oddelkih na predmetni in razredni stopnji. Objavili smo rezultate učencev, ki so predhodno prinesli izjave podpisane s strani staršev. Tekmovanje je potekalo brez težav, čeprav je bila udeležba manjša kot v prejšnjih letih. Podeljenih je bilo 57 priznanj Kenguru in 22 bronastih Vegovih priznanj. Rezultati po razredih: 1. razred – 26 osvojenih priznanj, 2. razred – 16 osvojenih priznanj, 3. razred – 11 priznanj in 4. razred – 4 osvojena priznanja. Od 5. razreda naprej pa so učenci lahko osvojili bronasto Vegovo priznanje:

5. razred: Ema Veronik, Anuška Fluher, Eva Kaučič, Manca Lihtenvalner, Tija Lovše, Gal Verbošt, Nika Vezovnik

6. razred: Zala Kolarič, Žak Maj Kralj, Klara Sedonja, Urh Strmčnik Muhič, Živa Jemenšek, Ela Sirk

7. razred: Lara Kaučič in Ela Košmerl

8. razred: Petra Zadravec, David Gergič Štravs in Jakob Sedonja

9. razred: Ana Breznik, Elisa Potrč, Kaja Rajter in Jurij Šuman

Učenci, ki so po pravilniku dosegli določeno število točk, so se uvrstili na državno tekmovanje iz matematike za srebrno in zlato Vegovo priznanje. Tekmovanje za SVP in ZVP je bilo izvedeno v tem šolskem letu na OŠ Bojan Ilich v Mariboru, in sicer 19. 4. 2019. Udeležili so se ga učenci od 5. do 9. razreda. Vseh tekmovalcev z naše šole je bilo 8. Na državnem tekmovanju so naslednji učenci dosegli **srebrno priznanje**: **Eva Kaučič (5. c), Živa Jemenšek (6. a), Lara Kaučič (7. a), Petra Zadravec (8. a), David Gergič Štravs (8. b), Elisa Potrč in Jurij Šuman (oba 9. a)**. Učenka **Kaja Rajter** je dosegla 16. mesto na državnem tekmovanju in tako osvojila **zlato Vegovo priznanje**.

Letošnja dobitnica **diamantnega Kenguruja** za dosežke v znanju matematike v vseh devetih letih šolanja je učenka 9. a razreda, **Kaja Rajter**.

Strokovni aktiv učiteljev matematike na OŠ Lenart

TEKMOVANJA RAČUNANJE JE IGRA 2019

Tekmujejo učenci razredne stopnje od 2. do 5. razreda. Vodilo tekmovanja pa je: Vsak tekmuje sam s sabo, doživlja lastno zadovoljstvo, ob tem preverja svoje znanje, za neprijetnosti z matematiko bo še dovolj časa.

V 2. in 3. razredu je najboljših 20% učencev prejelo zlato priznanje RAČUNANJE JE IGRA, naslednjih 30% učencev pa priznanje, vsi tekmovalci so bili nagradjeni z magnetom. Prejemniki **zlatih priznanj** v 2. razredu so: **Maj Majer, Mia Bračko, Tomaž Horvat, Zala Fekonja, Jakob Sirk, Taja Ploj, Tarja Dukarič, Neli Svenšek, Aurora Lorber, Luka Kocbek, Jernej Trošt, Gaj Vajngerl**.

Prejemniki **zlatih priznanj** v 3. razredu so: **Zara Vezovnik, Nande Zemljič, Jaka Brodnik, Luka Vukičević, Jaka Firbas, Liana Knap Jauk, Larisa Hedl, Luka Bezjak, Vid Pšajd, Nejc Neuvirt, Alen Jelen**.

V 4. in 5. razredu je najboljših 20% učencev razreda prejelo zlato priznanje, ostali so prejeli priznanje za sodelovanje. V četrtih razredih so **zlato priznanje** prejeli: **Saša Vukovič, Evian Pal, Liza Fekonja, Žiga Trop Murko, Klara Karažinec, Matija Sedonja, Tobija Rusjan**.

V petih razredih so prejemniki **zlatega priznanja**: **Eva Kaučič, Nika Vezovnik, Gal Verbošt, Anuška Fluher, Anej Roškar, Ema Veronik.**

Breda Špindler

TEKMOVANJE V ZNANJU NARAVOSLOVJA OD 1. DO 7. RAZRED

Letos je na naši šoli znova potekalo tekmovanje v znanju naravoslovja za učence od prvega do sedmega razreda. Tekmovanje je na šolski ravni in poteka pod okriljem Društva astronomov, matematikov in fizikov Slovenije. Letos se je v sredo, 6. 2. 2019, tekmovanja udeležilo 101 učenec in učencev. Tisti, ki so izkazali največ naravoslovnega znanja, so prejemniki bronastega priznanja Kresnička:

Mentorji:	Učenci, ki so dosegli <u>bronasto priznanje Kresnička</u> :
1. razred Marjetka Šenekar: 1. a Andreja Habjanič: 1. b Ksenija Šteflič: 1. c	Jakob Zelenko, 1.c; Hana Murko, 1.c ; Jana Videčnik, 1.c; Anže Škof, 1.c; Žan Golob, 1.c; Kaja Gorela, 1.b; Maksima Perko; 1.b; Lia Verbošt, 1.b; Lucija Berger; 1.c; Žan Škrlec Demšar; 1.b; Zala Mesarec, 1.b; Jure Holer Druzovič, 1.a; Mihael Kos; 1.b; Zarja Perko, 1.a; Matic Veronik, 1.b; Val Cafnik, 1.a; Mila Fekonja, 1.a; Vid Lavrenčič; 1.a
2. razred Tomi Ploj: 2. a Vesna Rošker: 2. b Barbara Domajnko: 2. c	Taja Ploj, 2.b, Žan Dajčman, 2.a; Tarja Dukarič, 2.b; Tajda Žižek, 2.a; Mia Bračko, 2.a; Ula Banič, 2.a; Zala Fekonja, 2.b; Jernej Trošt, 2.c; Dana Vasič, 2.b; Zoja Eder, 2.a; Tomaž Horvat, 2.a; Maj Majer, 2.a; Teja Zarnec, 2.c
3. razred Darinka Kolarič: 3. a Alenka Jenuš: 3. b	Luka Bezjak, 3.b; Zara Vezovnik, 3.a; Maik Ferk Keršič, 3.a; Aljaž Kolarič, 3.b; Saraja Lorenc, 3.b; Gašper Kolarič, 2.b; Nande Zemljič, 3.a; Vid Pšajd, 3.b
4. razred Breda Špindler: 4. a Brankica Keser: 4. b	Liza Fekonja, 4.a; Miha Žnuderl, 4.a.; Tobija Rusjan, 4.b; Evian Pal, 4.a; Saša Vuković, 4.a
5. razred Rebeka Peršak: 5. a Maja Tuš: 5. b Mija Peserl: 5. c	Gašper Marđetko, 5.c; Luka Lenart, 5.a; Andraž Petek, 5.c; Anej Roškar, 5.b; Manca Lihtenvalner, 5.c
6. razred Janja Kojc: 6. a, 6. b, 6. c	Eva Grajfoner, 6.b; Niala Eva Kores, 6.c; Klara Sedonja, 6.a; Živa Jemenšek, 6.a; Maj Tušek, 6.c; Maša Žibek, 6.b
7. razred Janja Kojc: 7. a, 7. b.	Lara Kaučič, 7.a; Nina Čeh, 7.b; Žiga Žižek, 7.b; Aljaž Peklar, 7.b; Ela Košmerl, 7.a; Jurij Petek, 7.b

Vsem iskrene čestitke. Sodelujočim učiteljicam (mentorici) in učitelju (mentorju) pa hvala za sodelovanje.

Janja Kojc, vodja tekmovanja

TEKMOVANJA IZ ZNANJA KEMIJE ZA PREGLOVA PRIZNANJA

Šolsko tekmovanje iz znanja kemije je v letošnjem šolskem letu potekalo v ponedeljek, 21. januarja 2019. Mladi kemiki iz 8. in 9. razredov so reševali naloge za bronasto Preglovo priznanje. Dosegli so ga naslednji učenci: Hana Šalamun, 8. a, Petra Zadravec, 8. a, David Gergič Štravs, 8. b, Kaja Rajter, 9. a, in Jurij Šuman, 9.a. Vsi omenjeni učenci so se udeležili tudi državnega tekmovanja, ki je 30. marca potekalo na OŠ borcev za severno mejo v Mariboru. Najuspešnejši je bil **Jurij Šuman**, ki je dosegel **srebrno Preglovo priznanje**.

Janja Kojc

TEKMOVANJE V ZNANJU O SLADKORNI BOLEZNI

Iz leta v leto več ljudi oboleva za sladkorno boleznijo, ki je velikokrat posledica nezdravega življenjskega sloga: nezdrava prehrana, premalo gibanja, veliko stresa ... Zato se lahko mladi seznanijo in dodobra poučijo o nevarnostih diabetesa in preventivi pred to nevarno boleznijo na pripravah in tekmovanjih, ki se jih udeležijo. V letošnjem šolskem letu se je tekmovanja na naši šoli udeležilo 26 učenk in učencev iz 8. in 9. razredov. Na šolskem tekmovanju so bronasta priznanja dosegli: Elisa Potrč, 9. a, Petra Zadravec, 8.a, Kiara Katan, 9. b, David Gergič Štravs, 8. b, Luka Kranjc, 8. a, Matevž Markoli, 8. a, Hana Šalamun, 8. a, Filip Vinter, 8. b, Lara Žnuderl, 9. b, Urška Glinšek, 9. b, Žan Simončič, 9. b, Ana Jelen, 8. a, Inja Majcenovič, 9. a, Vid Zarič, 8. b, in Tia Hauptman, 9. b. Državno tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni je potekalo v Ljutomeru. Udeležili so se ga trije učenci. Dva sta dosegla **srebrno priznanje**: **David Gergič Štravs** iz 8. b in **Petra Zadravec** iz 8. a.

Janja Kojc

TEKMOVANJE IZ ZNANJA BIOLOGIJE ZA PROTEUSOVO PRIZNANJE

Tema letošnjega tekmovanja iz znanja biologije za Proteusovo priznanje je bila Raznovrstnost in ogroženost plevelov Slovenije. Šolskega tekmovanja se je v 8. razredu udeležilo pet učencev, od teh so trije učenci dosegli bronasto priznanje. Ti učenci so David Gergič Štravs, Petra Zadravec in Hana Šalamun. David Gergič Štravs in Petra Zadravec sta se uvrstila še na državno tekmovanje. V 9. razredu so se tekmovanja udeležili štirje učenci, ena učenka je dosegla bronasto priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje, in to je Lara Žnuderl.

Državno tekmovanje iz znanja biologije za Proteusovo priznanje je bilo 30. 11. 2018 na OŠ Bojana Illica v Mariboru. Na državnem tekmovanju so se z znanjem izkazali vsi trije učenci, dva pa sta bila za kanček uspešnejša, saj sta dosegla **srebrno priznanje**, in sicer **David Gergič Štravs** iz 8. b in **Lara Žnuderl** iz 9. b razreda.

Natalija Červek

TEKMOVANJE IZ ZNANJA ZGODOVINE V ŠOLSKEM LETU 2018/2019

Tudi letošnje šolsko leto je na zgodovinskem področju postreglo s fantastičnimi rezultati naših učencev, ki nas že šesto leto zapovrstjo razvajajo tudi z **zlatim državnim priznanjem**. Ponosna lastnica tega vrhunskega dosežka je tokrat **Urška Glinšek** iz 9. razreda.

Vsebinska tekmovanja se je letos nanašala na zelo pomembno obdobje slovenske nacionalne zgodovine 19. stoletja - na čitalniško in taborsko gibanje. To je snov, s katero se učenci sicer pri pouku zgodovine seznanjajo v drugi polovici 8. razreda. K tekmovanju se je na naši šoli prijavilo 13 učencev, ki so se najprej v znanju med seboj pomerili na šolskem tekmovanju 4. 12. 2018. Bronasta šolska priznanja so si prislužili Urška Glinšek, Jurij Šuman, Elisa Potrč, Kiara Katan, Petra Zadravec in David Gergič Štravs. Prvi trije so si priborili tudi nastop na regijskem tekmovanju, ki se je odvijalo 5. 2. 2019 v Miklavžu na Dravskem polju. Vsi trije so se tamkaj odlično odrezali in dosegli srebrna regijska priznanja, Urška in Jurij pa sta se izmed 50 sodelujočih tekmovalcev uvrstila med najboljših 5 in si tako prislužila še nastop na državnem finalu. To zaključno dejanje letošnjih zgodovinskih tekmovanj se je odvijalo 16. 3. 2019 v Domžalah, kjer sta naša tekmovalca spet navdušila in se domov vrnila z **zlatim (Urška)** in **srebrnim (Jurij) državnim priznanjem**. Čestitke vsem uspešnim zgodovinarjem naše šole!

Bernard Petek

TEKMOVANJE IZ ZNANJA RAČUNALNIŠTVA BOBER

Šolsko tekmovanje je potekalo 16. 11. 2019, tekmovalo pa je 26 učencev 6., 7., 8. in 9. razreda. 10 učencev je doseglo bronasto priznanje: Živa Jemenšek, Klara Sedonja, Klara škof (vsi 6. razred), Eva Čeh, Timon Ivnik, Lara Kaučič, Luka Mlakar (vsi 7. razred), David Gergič Štravs, Hana Šalamun (oba 8. razred) in Timoteja Kramberger (9. razred). Iskrene čestitke vsem.

Srečko Kebrič

TEKMOVANJE OSNOVNOŠOLCEV V ZNANJU FIZIKE ZA STEFANOVO PRIZNANJE

Tudi letos so mladi fiziki preverjali svoje znanje na večih stopnjah. V Lenartu se je šolskega tekmovanja udeležilo skupno 20 osmošolcev in devetošolcev. Po vsej Sloveniji je tekmovalo malo manj kot 7000 učencev. Tistim, ki tekmovanja spremljamo, podatki povedo, da je na prvi stopnji tekmovanja več kot 3000 manj tekmovalcev kot pred nekaj leti, zato se je tudi število zlatih priznanj skoraj za tretjino zmanjšalo in ga je mnogo težje doseči. Področno tekmovanje je za našo regijo organizirala OŠ Sveta Ana. Zbralo se je skoraj 100 najboljših fizikov tega območja. V vsej Sloveniji je tekmovalo 1660 učencev na področnih tekmovanjih. Državnega tekmovanja se je udeležilo 136 učencev osmih razredov in 131 učencev devetih razredov. Tudi letos so bili naši učenci zelo uspešni. Tako kot lani se jih je tudi letos na zaključno tekmovanje uvrstilo pet. Le štiri šole smo tam imele 5 ali več tekmovalcev. V zadnji sedmih letih so se učenci OŠ Lenart že petič uvrstili med šole z največ udeleženci državnega tekmovanja, kar potrjuje, da rezultat ni slučajen. Žal pa opažam, da je vse manj učencev za postavljeni cilj pripravljenih trdo delati, rezultate pričakujejo z ubiranjem bližnjic, ki jih ni. Letos je ponovno v biltenu državnega tekmovanja objavljena naša fotografija. Posneta je bila tik po zaključku tekmovanja pred Fakulteto za naravoslovje in matematiko v Mariboru. Pa še najlažja naloga iz šolskega tekmovanja za osme razrede. Rešite jo lahko vsi, ki imate radi matematiko.

Jure se je ostrigel zadnji dan leta 2018. Takoj po striženju so bili njegovi lasje nad čelom dolgi 2,4 cm. Njihovo dolžino je ponovno meril 6. februarja in ugotovil, da merijo 3,6 cm. Koliko zrastejo Juretovi lasje približno v enem tednu, če predpostavimo, da rastejo enakomerno.

a) 3,5 mm

b) 1,2 mm

c) 2,4 mm

d) 12 mm

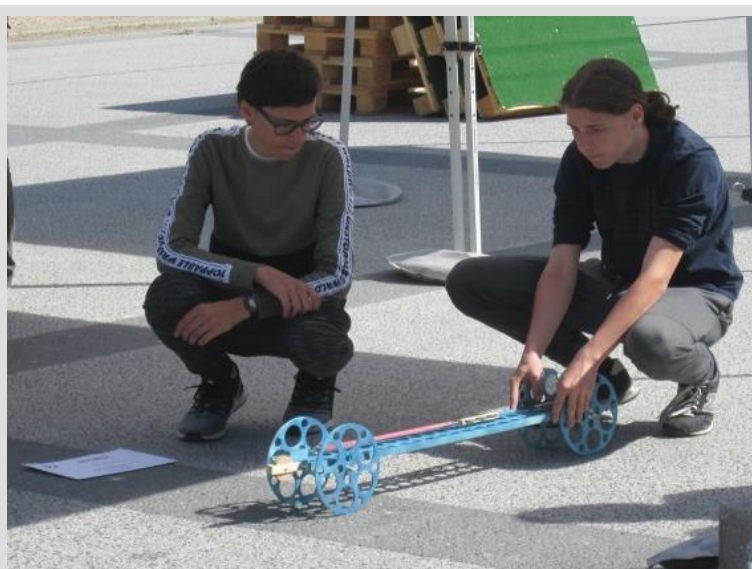
Učenec	Razred	Bronasto priznanje	Izbran na področno tekmovanje	Izbran na državno tekmovanje	Priznanje
Jurij Šuman	9.	x	x	x	zlato državno
Kaja Rajter	9.	x	x	x	
Nino Raner	9.	x	x	x	srebrno državno
Ana Breznik	9.	x	x	x	
Tine Jemenšek	9.	x	x		srebrno področno
Lara Žnuderl	9.	x	x		
Elisa Potrč	9.	x			
David Gergič Š.	8.	x	x	x	srebrno državno
Luka Kranjc	8.	x	x		srebrno področno
Petra Zadavec	8.	x	x		
Neža Golob	8.	x	x		
Jakob Sedonja	8.	x	x		
Hana Šalamun	8.	x			

Iskrene čestitke vsem fizikom, devetošolci ste nepozabni.

Daniel Divjak

Naši fizik z učiteljem Danielom Divjakom.

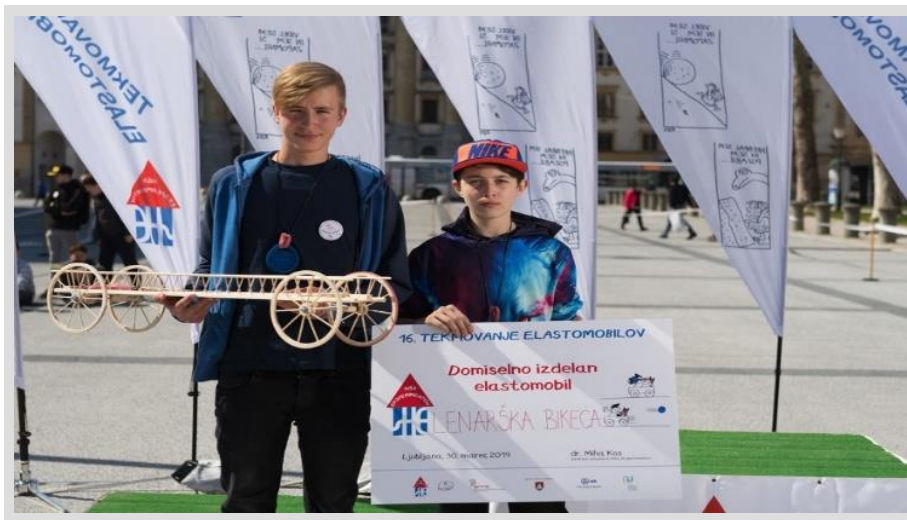

*Ekipa MHMM (Luka Kranjc in Jakob Sedonja)
se pripravlja na prvo vožnjo.*

»LENARŠKA BIKECA« STA ZAPELJALA DOMISELNO IZDELAN ELASTOMOBIL

Hiša eksperimentov je letos zadnjo soboto v marcu izvedla že 16. državno tekmovanje v vožnji z elastomobili. Kot lahko sklepamo iz imena, je elastomobil vozilo, ki ga poganja elastika. Na tekmovanje se je bilo potrebno prijaviti do konca septembra preteklega leta. Vsaka prijavljena šola je prejela več enakih elastik in vzmeti. V vozilo sta lahko bili vgrajeni največ dve elastiki in ena vzmet. Predpisani sta tudi največja dolžina in širina vozila ter največji dovoljen premer koles, vse ostalo je prepuščeno iznajdljivosti in domiselnosti ekip. Ekipo sestavljata dva ali trije učenci zadnje triade. Od začetka so se na tekmovanje pripravljali 3 učenci, kasneje se nam je pridružil še četrti. Naše priprave so prišle v kritično fazo v začetku januarja, ko smo ugotovili, da skupni prototip ne pelje v hrib. Vedeli smo namreč, da državno tekmovanje poteka v Ljubljani na Kongresnem trgu, kjer je 4% nagib. Takrat smo potegnili na plano vse naše izkušnje ter znanja iz fizike in tehnike. Manjšali smo premere koles, spreminjali premere gredi, drugače prevezali elastike in vzmeti, predvsem pa sklenili: »Naše vozilo mora biti lažje.« Šele tedaj, ko smo približno vedeli, kaj je potrebno, je vsaka ekipa pričela s samostojnim ustvarjanjem. Deset dni pred tekmovanjem je vsaka ekipa morala posredovati opis svojega dela v besedi in sliki in si izbrati ime. Ker je vozilo devetošolcev spominjalo na kmečki lojtrni voz, ki so ga vlekle vprežne živali, smo izbrali ustrezno ime. Soglasno smo odločili: »Nino in Rok sta bikca, ne vola in ne konja.« Drugi ekipi je dal ime Luka, ki se je ves čas priprav z vsem strinjal, saj je vsemu pritrdil: »Mhmm.« Na tekmovanju se je zbralo 40 ekip iz skoraj vseh koncev Slovenije, le iz Pomurja ni bilo nikogar. Vsaka ekipa je imela tri starte, ker so merili dolžino vožnje na cm natančno. Na koncu sta se najdaljša in najkrajša dolžina črtali, štel je srednji izid. Mnogi so zapeljali le 10m in manj, najboljši pa so se približali 30m. Naši razdalji, ki sta šteli, sta nas pripeljali v prvo tretjino ekip. Razen prvih treh ekip po prevoženi razdalji se podelita še dve nagradi: nagrada publike in nagrada strokovne komisije. Pred tekmovanjem 10 sodnikov neodvisno drug od drugega oceni vsak elastomobil po zamisli, videzu, tehniških in etnografskih rešitvah. Med tekmovanjem pa tekmovalci lahko glasujejo za druge ekipe. Zato na koncu podelijo še nagradi »tekmovalci za tekmovalce« ali nagrado publike in nagrado »domiselno izdelan elastomobil« – nagrado strokovne komisije organizatorja. Po tistem smo pričakovali prvo, saj je bil naš voz vseh številnim, ki so ga občudovali, se fotografirali z njim in zatrjevali, da bodo glasovali za nas. Ampak ... Zato pa smo bile iskreno veseli nagrade strokovne komisije, ki je neodvisna od sreče in lobiranja. Po koncu tekmovanja smo se zabavali v Muzeju iluzij in Hiši eksperimentov, se primerno okrepčali in z vlakom vrnili domov. Luka in Jakob sta sklenila: »Drugo leto spet.«

Daniel Divjak

Lenarška bikeca : Nino Raner in Rok Nemeš takoj po razglasitvi rezultatov, ki smo jih bili zelo veseli.

SREČANJE MLADIH TEHNIKOV - TEKMOVANJE IZ MODELARSTVA

Zveza organizacij za tehnično kulturo Slovenije – ZOTKS – je letos že 44. leto organizirala tekmovanje mladih z različnih področij tehnike in raziskovalnih nalog. Učenci naše šole smo bili tudi letos zraven. Izdelali smo dobre modele, športna - tekmovalna sreča pa nam je bila zelo različno naklonjena. Mladi tekmujejo v 15-ih različnih športno modelarskih disciplinah, učenci naše šole smo se letos preizkusili v petih. Skoraj vsi, ki so na začetku šolskega leta pričeli z delom v šolski delavnici, so izdelek končali. Kot že vrsto let doslej je bilo področno tekmovanje na OŠ Velika Nedelja in na letališču v Moškanjcih. Tam smo izbrali najboljše modelarje v Podravju, ki so se udeležili državnega tekmovanja prvo junijsko soboto ponovno na OŠ Velika Nedelja. Ob zaključku tekmovanja so najboljši trije v vsaki panogi prejeli medaljo ustreznega leska, skromno darilo, prvaki pa še vabilo na eno od ZOTKINIH poletnih šol. Vsi dobitniki medalj in njihovi mentorji so bili povabljeni na zaključno prireditev ZOTKINI TALENTI, ki je bila v soboto, 8. junija, v Cankarjevem domu. Tam je potekala slovesna razglasitev rezultatov vseh državnih tekmovanj, ki jih organizira ZOTKS. In ob koncu: vedno ne zmagamo ali dobimo priznanja. Na tekmovanju smo lahko tudi zadnji. S tem ni nič narobe, če smo se prej pri delu potrudili in naredili vse, kar je v naši moči. Tega se moramo zavedati tudi v vsakodnevem življenju tekmovalci (učenci), starši in mentorji. Pa še devetošolki Lari, ki je z modelarji preživela šest let. Malokdo jih toliko. Šest regijskih in 5 državnih tekmovanj si doživela. Imaš tri zlate in eno bronasto priznanje. Želim ti, da bi tudi v bodoče našla svoje področje dokazovanja, mirne živce v najpomembnejših trenutkih in naj te spremlja boginja sreče, kot te je v modelarstvu. Dragi tehniki, lepe počitnice, v katerih naberite dovolj idej in volje do dela za naslednje šolsko leto.

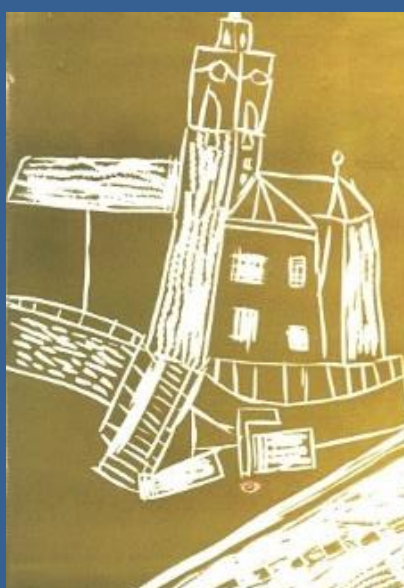

Učenec	Tekmovalna panoga	Uvrstitev na regijskem tekmovanju	Uvrstitev na državnem tekmovanju
Petra Zadravec	MČ1 – vožnja s čolnom v cilj	2.	1.
Rok Nemeš	MČ1 – vožnja s čolnom v cilj	3.	3.
Nino Raner	MČ1 – vožnja s čolnom v cilj	1.	5.
David Gergič Štravs	RV-letalo	1.	1.
Gal Verbošt	ploščati zmaji	1.	5.
Gal Zavasnik	ploščati zmaji	2.	3.
Vid Polič	ploščati zmaji	3.	6.
Urh Strmčnik Muhič	škatlasti zmaji	1.	1.
Žiga Žižek	avtomobili – vožnja v cilj	1.	5.
Luka Kranjc	avtomobili – vožnja v cilj	5.	-
Jakob Sedonja	avtomobili – vožnja v cilj	4.	-
Lara Žnuderl	avtomobil – vožnja v cilj	6.	-

Daniel Divjak

Mija Hojnik, 6. b

Anej Horvat, 6. a

Aneja Ketiš Radič, 9. a

Tanja Belovič, 1. a

Tinkara Žalik, 1. a

VLJUDNO VAS VABIMO
NA DOBRODELNO PRIREDITEV

»VRATA NA STEŽAJ ...«,

ki bo v petek, 21. 6. 2019, ob 17. uri
v Športni dvorani Lenart.

*Dan državnosti in zaključek šolskega leta bomo
proslavili z mnogimi gosti. Z nami bodo :*

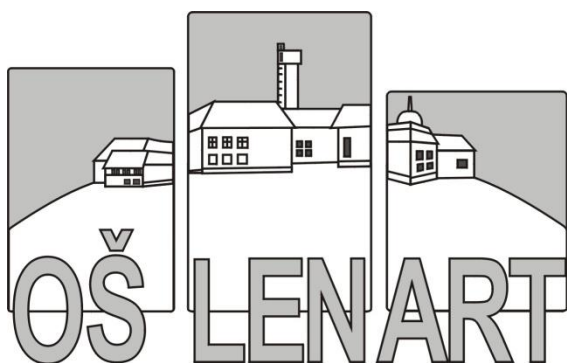
- IL DIVJI
- ŽAN SERČIČ
- GORAZD ADEMOVIČ
- AMISTA
- PROTI TOČI PROTI POLEDICI
- TWIRLING, PLESNI IN MAŽORETNI
KLUB LENART
- TADEJ POSTRUŽNIK
- MIHA MIHALIČ
- NEJC KURBUS
- SLOVENSKOGORIŠKI PIHALNI
ORKESTER KD MOL LENART

*Vaš prostovoljni prispevek
bo namenjen postavitvi
igral ob OŠ Lenart.*

Vljudno vabljeni!

Občina Lenart

Blazno razno

Glasilo OŠ Lenart

2. številka

Šolsko leto 2018/2019

Računalniško oblikovanje:
Srečko Kebrič

Likovni prispevki:
Andreja Štancer

Slika na naslovnici:
Utrinek z vate

Mentorica:
Simona Peserl Vezovnik

Naklada: 510 izvodov

Lenart v Slovenskih goricah

